ΕΤΟΣ Β'. ΜΥΤΙΛΗΝΗ—Δευτέρα τῇ 28 Μαΐου 1912 ΑΡ. 162

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ετησία		Εξάμηνος	
Πρωτευούσῃ	Γρ. ἀρ. 70	Πρωτευούσῃ	Γρ. ἀρ. 40
Χωρίοις-Κράτει	» » 85	Χωρίοις-Κράτει	» » 47
Ἐξωτερικῷ	Φρ. χρ. 25	Ἐξωτερικῷ	Φρ. χρ. 14

Πᾶν χειρόγραφον δημοσιευόμενον ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφεται

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου παρ. 20.

ΛΕΣΒΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ: ΔΕΥΤΕΡΑΝ - ΤΕΤΑΡΤΗΝ - ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ

Διὰ πᾶσαν ἀγγελίαν, διαφίμισιν καὶ διατριβὴν ἰδιαίτερα συμφωνία

Ἀποδείξεις πληρωμῆς μὴ φέρουσαι τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Διευθυντοῦ θεωροῦνται ἄκυροι.

Τηλεγραφικὴ διεύθυνσις: "LESVOS,,-MÉTELIN

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΤΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΤΟΑ ΑΡΙΘ. 9

Διευθυντὴς - Ἰδιοκτήτης Ν. Α. ΤΑΧΤΑΖΗΣ

ΑΓΓΛΙΑ ΚΑΙ ΚΥΠΡΟΣ

Εὐλόγως ἠδύνατό τις νὰ ἀπορῇ διατὶ ὁ Κυπριακὸς λαὸς νὰ περιέλθῃ εἰς τοιαύτας σχέσεις πρὸς τὴν κυρίαρχόν του Αγγλίαν, ἡ ὁποία θεωρεῖται τὸ μᾶλλον φιλελεύθερον κράτος.

Τὰ τελευταῖα ἐν τῇ νήσῳ των γεγονότα ἠδύνατό τις νὰ παραδεχθῇ ὅτι προυκάλεσεν ἡ ἀνελεύθερος πολιτεία ἑνὸς ὑπαλλήλου, τοῦ Αρμοστοῦ Σιρ Γκοὺλδ Αδαμς, τὴν ὁποίαν θὰ κατεδίκαζεν ἐξάπαντος ἡ φιλελευθέρα ἀγγλικὴ Κυβέρνησις. Καὶ ὅμως καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Αποικιῶν ἐπινεύει εἰς τὴν πολιτείαν τοῦ Αρμοστοῦ καὶ ἡ πολιτεία αὕτη φαίνεται ὅτι ἀποτελεῖ δόγμα ἐν τῇ ἀποικιακῇ πολιτικῇ τῆς Μ. Βρεττανίας.

Δὲν εἶνε μόνοι οἱ Κύπριοι οἱ ὁποῖοι δὲν μένουσιν εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς πολιτείας αὐτῆς.

Οἱ κοσμοκράτορες τοῦ Ταμέσεως διὰ τῆς ἀφαιμακτικῆς καὶ κερδοσκοπικῆς των πολιτείας δυσηρέστησαν τὰς ἐν Αμερικῇ κτήσεις, αἱ ὁποῖαι ἠγέρθησαν κατ' αὐτῶν καὶ ἵδρυσαν τὴν Μεγάλην Συμπολιτείαν.

Η Αὐστραλία βαρέως φέρουσα τὸν ζυγὸν αὐτῶν καὶ ἐνόπλως ἐξεγερθεῖσα τοὺς ἠνάγκασεν εἰς τὴν παραχώρησιν πλήρους αὐτοδιοικήσεως.

Καὶ ἐν Καναδᾷ δὲ ἂν μὴ ὑπῆρχεν ὁ μεταξὺ τῶν Γάλλων καὶ τῶν Βρεττανῶν φυλετικὸς ἀνταγωνισμός, ἀπὸ πολλοῦ θὰ ἐσημειοῦντο δυσάρεστα.

Τὰ αὐτὰ θὰ ἐπηκολούθουν ἐν Τρανσβαὰλ, ἂν μὴ φρόνησις πολιτικὴ ὑπηγόρευεν εἰς τοὺς ἐν Λονδίνῳ τὴν παραχώρησιν αὐτονομίας μὲ ὑπεύθυνον κυβέρνησιν εἰς τὰς δύο δημοκρατίας.

Αλλ' ἡ Βρεττανικὴ πολιτικὴ ἀπεικονίζεται πιστότερον ἐν Ινδικῇ, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐφαρμόζεται σύστημα κερδοσκοπικώτατον δι' ἀσφαλεστάτων μεθόδων, εἰσπραττομένων δεκάδων ἑκατομμυρίων λιρῶν καὶ ἀποστελλομένων εἰς Λονδῖνον, ἐκ τούτων δὲ ψυχίων μόνον διατιθεμένων ὑπὲρ τῆς παιδείας τῶν ἀφαιμασσομένων. Τὸ αὐτὸ σύστημα ἐφαρμόζεται καὶ παρὰ τοῖς Κυπρίοις, οἱ ὁποῖοι ἔξαλλοι ἐκ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἐχαιρέτισαν κατὰ τὸ 1878 τὴν μεταβολὴν τῆς τύχης των ἐλπίζοντες ὅτι περιερχόμενοι εἰς φιλελευθέρους κυρίους θὰ ἐκυβερνῶντο ἐν ἐλευθερίᾳ καὶ ἰσότητι. Η φορολογία, εἰς ἣν ὑποβάλλονται οἱ Κύπριοι πᾶσα εἰσρέει εἰς τὰ ταμεῖα τῆς Κυβερνήσεως, οὐδὲν δ' ἐξ αὐτῆς διατίθεται ὑπὲρ τοῦ τόπου.

Τοιαύτη πολιτικὴ δὲν ἦτο δυνατὸν ἢ νὰ ὠθήσῃ εἰς διαμαρτυρίαν τὸν Κυπριακὸν λαόν, ὅστις δὲν εἶνε ὡς ὁ Ινδικός, ἀλλὰ συναισθάνεται πληρέστατα τὰ δίκαιά του, κεντρίζεται δὲ καὶ ἀπὸ τὸν οἶστρον ἐθνικῶν ἰδεωδῶν.

Αὐτὰ δὲ τὰ δίκαια καὶ τὰ ἰδεώδη ἔπρεπε νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν ἡ κοσμοκράτειρα διὰ νὰ δύναται δικαίως νὰ ἐγκαυχᾶται ἐπὶ τῇ ἐκπολιτιστικῇ της ἀποστολῇ.

Οὐδεὶς ἀρνεῖται ὅτι ἐν ταῖς ἀποικίαις της εἶνε ἠσφαλισμένη ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἰδιοκτησία τῶν ἀτόμων ἀπὸ τὰ κακοποιὰ καὶ ἁρπακτικὰ στοιχεῖα. Αλλ' οἱ ἄνθρωποι δὲν εἶνε ἀγέλαι ἢ ποίμνια νὰ τὰ φρουρῇ αὐτὴ ἀπὸ τοὺς λύκους, διὰ νὰ τὰ ἀμέλγῃ καὶ τὰ κείρῃ πρὸς ὄφελός της. Εχουσι καὶ πολιτικὰς καὶ ἐθνικὰς ἀξιώσεις, ὅταν δὲ ἐκδηλοῦνται αὗται, οἱ καυχώμενοι ἐπὶ πολιτισμῷ δὲν πρέπει νὰ ἐπιδεικνύωσι τὴν ἰσχύν των καὶ νὰ χαρακτηρίζωσι τὰς ἐκδηλώσεις αὐτὰς ὡς ταραχὰς καὶ στάσεις. Τότε θὰ καταδείξωσι τὴν ἐλευθεροφροσύνην καὶ μεγαλοψυχίαν αὐτῶν, ὅταν ψυχραίμως, λογικῶς καὶ δικαίως πολιτευθῶσι, καὶ τότε θὰ βεβαιώσωσι τὸν κόσμον ὅτι δὲν εἶνε ἱκανοὶ μόνον βαρβάρους νὰ κυβερνῶσιν ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀνεπτυγμένους καὶ πολιτισμένους.

Αλλως ἀποβάλλουσι τὸ προσωπεῖον καὶ οἱ ἀπόστολοι καὶ κήρυκες τοῦ πολιτισμοῦ φωρῶνται ὅτι δὲν διαφέρουσιν ἀπὸ τυράννους.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

Ζῶμεν εἰς αἰῶνα πολιτισμένον καὶ φιλελεύθερον, καθ' ὃν ἡ ἐλευθερία τῆς συνειδήσεως ἀνήχθη εἰς περιωπὴν δόγματος τὸ ὁποῖον σέβονται ὅλοι οἱ πολιτισμένοι λαοί. Αἱ ἀρχαὶ καὶ πεποιθήσεις τῶν ἄλλων πρέπει νὰ μᾶς εἶναι σεβασταί. Ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ποὺ θὰ ἐκβιάσῃ τὸν ἄλλον σήμερον λέγων: ἔτσι θέλω νὰ σκέπτεσαι, ἔτσι θέλω νὰ φρονῇς; Ο αἰὼν τῆς θεοκρατίας, τῆς Ι. Εξετάσεως, τοῦ δεσποτισμοῦ παρῆλθεν ἀνεπιστρεπτεὶ πλέον. Καὶ ἔπειτα δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν ὅτι τὸ μὲν σῶμα τὸ φονεύεις, τὸ ἐξαφανίζεις, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα, τὴν ἰδέαν, οὐδεὶς τύραννος ἠμπορεῖ νὰ τὴν ἐκμηδενίσῃ, οὐδεμία δύναμις ἀνθρωπίνη νὰ τὴν ἐξαλείψῃ.

Εἴπομεν ὅτι αἱ ἀρχαὶ καὶ πεποιθήσεις τοῦ ἄλλου πρέπει νὰ μᾶς εἶναι σεβασταί. Αλλ' ὅταν τὰς ἰδέας του καὶ τὰς ἀρχάς του αὐτὰς ἐννοεῖ ὁ ἄλλος αὐτὸς νὰ τὰς ἐπιβάλῃ καὶ εἰς ἡμᾶς, τότε ὀφείλει νὰ πράξῃ τοῦτο οὐχὶ δι' αὐθαιρεσιῶν καὶ τῆς κοινῆς βίας, ἀλλὰ διὰ τῆς σιδηρᾶς λογικῆς καὶ δι' ἐπιστημονικῶν ἐπιχειρημάτων· ὁ δὲ μελετῶν τὰς ἰδέας καὶ σκέψεις αὐτάς, ἂν δὲν παραλογίζεται καὶ ἂν δὲν στρεψοδικῇ ἐξ ἀσυγγνώστου ἰσχυρογνωμοσύνης, εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ πεισθῇ καὶ μεταβάλῃ φρονήματα καὶ γνώμην.

Τὰ ἀνωτέρω δὲν ἀποβλέπουν βεβαίως εἰς ὡρισμένα πρόσωπα, ἀλλὰ λέγονται ἀπὸ γενικῆς ἀπόψεως ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀπό τινος περὶ ἐκκλ. μουσικῆς διεξαγομένης συζητήσεως, καθ' ἣν γνῶμαι καὶ σκέψεις ἀντηλλάγησαν ἐπὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος τούτου θέματος.

Ημεῖς τοὐλάχιστον διατυπώσαντες τὴν γνώμην μας ἐφάπαξ δὲν ἐννοοῦμεν νὰ μεταβάλωμεν αὐτήν, ἐφ' ὅσον δὲν μᾶς πείσῃ τις περὶ τοῦ σαθροῦ ἢ τοῦ ἀβασίμου αὐτῆς. Τελευταίως ὁ ἀξ. φίλος λόγιος κ. Α. Μ. Ν. ἐξέφρασε σχεδὸν ἐκ διαμέτρου ἀντίθετον γνώμην πρὸς τὴν ἰδικήν μας, προσπαθῶν νἀποδείξῃ διὰ τῆς ἀναδρομῆς εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ ἀντιπαραβολῆς τῆς βυζαντινῆς ἐποχῆς πρὸς τὴν σημερινήν, ὅτι διάφοροι λόγοι ἀπὸ καλαισθητικῆς ὅσον καὶ ἀπὸ πρακτικῆς ἀπόψεως ἐπιβάλλουν τὴν ριζικὴν μεταρρύθμισιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας μουσικῆς. Ο ἀγαπητὸς φίλος θὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ τοῦ διαμφισβητήσωμεν τὸ κῦρος τῆς γνώμης ταύτης ἐνόσῳ καὶ οὗτος δὲν μᾶς παρουσιάσῃ, ὅπως ἀπῄτει τοῦτο παρ' ἡμῶν, θετικωτέρας καὶ ἀπτοτέρας ἀποδείξεις, ὅτι ἡ ριζικὴ καὶ καθολικὴ μεταρρύθμισις τῆς μουσικῆς μας εἶναι ***ἡ καλλιτέρα καὶ ἐθνωφελεστέρα,*** ὡς διϊσχυρίζεται.

Διότι δὲν πρέπει μόνον ἀπὸ καλαισθητικῆς καὶ πρακτικῆς ἀπόψεως νὰ ἐξετάζεται τὸ ζήτημα, ἀλλά, τὸ κυριώτερον, καὶ ἀπὸ ***ἐθνικῆς***· ἡ αἰσθητική μας λ. χ. ἠμπορεῖ νὰ ἀλλάξῃ ἀπὸ μιᾶς ἐποχῆς εἰς ἄλλην, μὲ τοῦτο ὅμως δὲν ἔπεται ὅτι ἡ μεταλλαγὴ αὕτη θὰ μᾶς φέρῃ μίαν ἡμέραν εἰς τὸ σημεῖον τοῦ νὰ μὴ ἀναγνωρίζωμεν καὶ αὐτὰ τὰ ἐθνικά μας πράγματα, ἐκτὸς ἂν ἐκφυλισθῶμεν καθολοκληρίαν. Η βυζαντινὴ μουσικὴ εἶναι ἐπιβεβλημένη εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας διὰ λόγους ἐθνικούς, διότι εἶναι ἡ μόνη ***ἐθνικὴ*** μουσική· διότι ἡ βυζαντινὴ ὑμνογραφία ἐκ παριελλήλου πρὸς τὴν ἐκ παραδόσεως σωζομένην δημώδη μελῳδίαν εἶναι ἡ γνησιωτέρα καὶ μοναδικὴ πηγὴ διὰ τὴν ἔρευναν τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς μουσικῆς, εἶναι ὁ κρίκος ὁ συνδέων τὴν ἄλυσιν τῶν ἐθνικῶν μας μελῳδιῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερον. Τὸ νὰ ἀπαρνηθῶμεν λοιπὸν ταύτην καὶ νὰ ἐγκολπωθῶμεν ξένην, τοῦτο διόλου δὲν τιμᾷ τὸν ἐθνισμόν μας.

Η Α. Σ. Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

Κ^ος ΚΥΡΙΛΛΟΣ

Ηδη γεννᾶται τὸ ἑξῆς ζήτημα: Οταν μοῦ ἐπιβάλλῃς κάτι ὡς ἐθνικόν, ἐνῷ αὐτὸ τὸ ***κάτι*** δὲν μὲ συγκινεῖ, δὲν διεγείρει μέσα μου κανένα ἠθικὸν συναίσθημα, ἀλλὰ μὲ ἀφήνει ψυχρὸν καὶ ἀδιάφορον, μήπως εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ τὸ δεχθῶ τυφλοῖς ὄμμασι καὶ νὰ μὴν κυττάξω νὰ τὸ ἀντικαταστήσω μὲ κάτι ἄλλο ἀνώτερον, συμφωνότερον ἐπὶ τέλους μὲ τὸ πνεῦμα τῆς σημερινῆς ἐποχῆς; Τοιοῦτόν τι ἰσχυρίζεται ὁ φίλος κ. Α. Μ. Ν. Δὲν ἐπιτυγχάνεται λέγει ἡ ἐξύψωσις καὶ ἡ πρὸς τὸ θεῖον μεταρσίωσις διὰ τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς. Τοῦ ἀπαντῶμεν ὅτι τοῦτο εἶνε αὐτόχρημα ἀδικία κατὰ τῆς βυζ. ἐκκλησ. μουσικῆς. Τὸ χασμουρητὸ ποῦ ἠμπορεῖ νὰ ἐκπέμπουν πράγματι οἱ ἐκκλησιαζόμενοι κατὰ τὰς ψαλμῳδίας τῶν ναῶν μας, δὲν ἔχει τὸν λόγον του εἰς τὴν βυζ. μουσικήν, ὅπως γνωματεύει ὁ φίλος μας. Πολλοὶ καὶ διάφοροι εἶνε οἱ λόγοι, ἐκ τῶν ὁποίων ἀναφέρομεν δύο τοὺς κυριωτέρους: πρῶτον ἡ παράτασις τῆς λειτουργίας, ἥτις οὐ μόνον τὸ ἐκκλησίασμα κουράζει, ἀλλὰ καὶ τοὺς ψάλτας ἀναγκάζει ὅπως ψάλλωσι συντομώτερον ὡς ἐκ τοῦ ὁποίου καταστρέφεται καὶ τὸ μέλος καὶ ὁ ρυθμὸς τῆς ὑμνῳδίας· δεύτερον τὸ σπουδαιότερον ἡ κακὴ ἐκτέλεσις τῶν ἀδομένων ὑμνῳδιῶν, ἥτις ὀφείλεται ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν κακόφωνον ρινοφωνίαν τῶν ψαλτῶν μας, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν ἀβελτηρίαν τῶν περισσοτέρων ἂν μὴ ὅλων, οὐδόλως ἐπιδιδομένων εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ ταλάντου των, ἂν πράγματι κέκτηνται τοιοῦτον. Υπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην πταίει τόσον ἡ βυζαντινὴ μουσική, ὅσον πταίει ἡ ζωγραφικὴ ὅταν πέσῃ εἰς χεῖρας κακοῦ ζωγράφου, ἢ ὁ καθρέπτης ὅταν καθρεπτίζῃ ἄσχημα ἀντικείμενα.

Εν «Εὐλογητάριον» ἢ «Χριστὸς Ἀνέστη» ἢ «Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω» ἢ «Αναστάσεως ἡμέρα» ἢ τὰς «Καταβασίας» τέλος πλείστας ἄλλας τῶν εἰς τοὺς ὀκτὼ ἤχους τῆς ἐκκλ. μουσικῆς ψαλλομένων μελῳδιῶν μας, ἀδύνατον νὰ ἀντικαταστήσῃ τις δι' εὐρωπαϊκῆς μουσικῆς, χωρὶς νὰ χάσουν τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐπιβλητικότητα ποῦ ἐξισοῦν εἰς τὴν ἐθνικὴν ψυχήν, εἰς τὴν ἐξύψωσιν τοῦ ἐθνικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος τοῦ λαοῦ μας. Σᾶς βεβαιῶ, φίλτατε κ. Α. Μ. Ν. ὅτι ὁποιοσδήποτε νεωτεριστὴς καὶ ἂν εἶναι, ὅταν ἀκούσῃ τὰς ἄνω μελῳδίας ψαλλομένας ἀψόγως καὶ κανονικῶς, θὰ κλίνῃ τὸ γόνυ καὶ θὰ συγκινηθῇ πρὸ τοῦ κάλλους τῆς θείας βυζαντινῆς μουσικῆς. Δὲν θὰ λησμονήσω τὴν γοητείαν ποὺ ἐξήσκησεν εἰς τὴν ψυχήν μου ἡ ἐκτέλεσις ὅλων τῶν ὑμνῳδιῶν τῆς Ι. Λειτουργίας ὑπὸ τοῦ ἐν Αθήναις ἀρίστου μουσικοῦ συνθέτου, συγγραφέως, καὶ μελοποιοῦ τῶν χορικῶν τῆς «Αντιγόνης» καὶ τῆς «Ηλέκτρας» τοῦ Σοφοκλέους κ. Ι. Σακελλαρίδου, τὸν ὁποῖον ἤκουσα ψάλλοντα προπέρυσιν εἰς τὸν ἐκεῖ Ναὸν τοῦ Αγ. Κωνσταντίνου. Φίλος μου ἰατρός, καὶ ἄκρος θιασώτης τῆς εὐρωπαϊκῆς μουσικῆς μοῦ διηγεῖτο ὅτι τὴν Μ. Εβδομάδα ποὺ παρηκολούθει ὅλας τὰς ἱερὰς ἀκολουθίας δὲν ἐχόρταινε νὰ ἀκούῃ ψάλλοντα τὸν κ. Σακελλαρίδην· δάκρυα δὲ τοῦ ἔρρεον ἐκ τῶν ἀρθαλμῶν καθ' ἣν στιγμὴν τὸν ἤκουε παθητικώτατα ψάλλοντα τὸ «Υἱέ μου, ποῦ τὸ κάλλος ἐδῶ τῆς μορφῆς σου», τὸ ἰδιόμελον τῶν Αἴνων τοῦ Μ. Σαββάτου «Σήμερον συνέχει τάφος» καὶ πλεῖστα ἄλλα.

Ισως μοῦ ἀντιτάξετε εἰς ταῦτα τὸ ἑξῆς: —Αοιπόν, κ. Αλφα, καὶ ἐν Χερουβικὸν καλῶς ἐκτελούμενον ἠμπορεῖ κάλλιστα νὰ μᾶς συγκινήσῃ· ἐστὶ λοιπὸν ζητεῖς τὴν ἀντικατάστασιν τούτου καὶ τῶν παρομοίων παπαδικῶν μελῶν; Σᾶς ἀπαντῶ. Εἰς τὰ Χερουβικὰ τόση ἀπεριόριστος ἐλευθερία ἐπεκράτησεν εἰς τὴν ἐπέκτασιν τῶν χρόνων τῶν συλλαβῶν καὶ τόσον οἱ μουσικοδιδάσκαλοι ἐπηρεάσθησαν ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν ἀραβικῶν καὶ τουρκικῶν μελῳδιῶν, ὥστε οἱ διάφοροι ψάλται κατήντησαν νὰ μετατρέπωσι ταῦτα εἰς ἀμανέδες· τὸ νὰ ἀρέσῃ δὲ μία τοιαύτη μελῳδία εἰς ἕνα ἢ καὶ πολλοὺς λαϊκούς, αὐτὸ δὲν εἶναι λόγος νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι εἶναι ἐθνικὴ μουσική, ἀφοῦ πολὺ καλὰ τοὺς ἰδίους τούτους ἀκροατὰς ἠμπορεῖ νὰ συγκινήσῃ καὶ ἕνα σαρκὶ ἢ ἕνα ταξίμι.

Ιδού, φίλτατε κ. Α. Μ. Ν., διατὶ προτείνω ἐγὼ μερικὴν μόνον καὶ ὄχι ριζικήν, ὅπως ἐσεῖς, μεταρρύθμισιν καὶ ἰδοὺ διατὶ ὅσον καὶ ἂν σέβωμαι τὴν γνώμην σας, θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ διαφωνῶ πρὸς ταύτην, ἐπιμένων καὶ ἐγὼ εἰς τὴν ἰδικήν μου.

Αλφα

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

ΚΑΤΩ

Ο τύραννος κύριοι, κατέπεσε ὑπὸ τὴν βοὴν καὶ τὸν ἀλαλαγμὸν τοῦ ὑποφέροντος λαοῦ. Τὸ μεγάλο γυναικεῖο καπέλλο, τὸ φρούριον, τὸ θωρηκτὸν μὲ τὰς ἀγκύρας του, ὁ κρεμαστὸς κῆπος, ὁ τροῦλος τοῦ Αστεροσκοπείου, τὸ ἐπισκευαζόμενον κτίριον τοῦ Αρσακείου, ὁ κινητὸς Λυκαβητός, τὸ ἀντικείμενον ἐκεῖνο πίσω ἀπὸ τὸ ὁποῖον θέατρον ἠκούαμεν καὶ θέατρον δὲν ἐβλέπαμεν, καθηρέθη διὰ λαϊκῆς βοῆς πρὶν ἀκόμη ἐφαρμοσθῇ ἡ ἀστυνομικὴ διάταξις, ἀπὸ τὸ Κοινὸν τῆς προχθεσινῆς παραστάσεως τῆς Οπερέττας. Αἱ κυρίαι ἀντίκρυσαν μὲ πεῖσμα τὴν ἀστυνομικὴν διαταγὴν καὶ τὴν κατακραυγὴν τῶν θεατῶν, ὅπως ἄλλως τε ἀντικρύζουν καὶ κάθε ἐπιθυμίαν ἢ σύστασιν ἀγαθὴν τοῦ ἄλλου, ἀλλὰ τέλος ὑπεχώρησαν, διότι οἱ ὑπόδουλοι ἄνδρες· ἐξηγέρθησαν μετὰ τῶν λαρύγγων τῶν καὶ τῆς ἐπιμονῆς των, ἔβγαλαν τὰ καπελλάκια των—τὸ ὑποκοριστικὸν δὲν ἀφορᾷ τὸ μέγεθος, ἀλλὰ εἶνε συμπαθητικὸν διὰ τὴν πτῶσίν των—καὶ τὰ ἔβαλαν εἰς τὰ γόνατά των. Τοιουτοτρόπως εἴδομεν φῶς καὶ θὰ βλέπωμεν θέατρον, ἀλλὰ κυρίως εἴδομεν κομμώσεις, κεφάλια, ὡραιότητα· ποῦ πρὸ πολλοῦ εἶχον ἐξαφανισθῇ ὑπὸ τὸ καπέλλο ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον δὲν εἶνε μόνον μεγάλο, ἀλλὰ καὶ καλοῦπι τοῦ τριχωτοῦ μέρους τῆς γυναικείας κεφαλῆς.

Εἶπαν ὅτι ἡ ἀπαγόρευσις τοῦ μεγάλου καπέλλου θὰ κάμῃ κακὸν εἰς τὰ θέατρα. Τῶν θεατρικῶν ὡρῶν προηγεῖται ἢ ἕπεται περίπατος καὶ πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ γυρίζουν αἱ κυρίαι εἰς τοὺς δρόμους ἀσκεπεῖς; Νὰ πάρουν μικρά; Αλλὰ τὰ καπέλλα τοῦ θεάτρου θὰ εἶνε μία οἰκονομικὴ πιβάρυνσις διὰ τὴν οἰκονομικὴ μετρίαν ἀστικὴν τάξιν, ἡ ὁποία κυρίως συντηρεῖ τὰ καλοκαιρινὰ θέατρα. Λοιπόν; Νὰ πηγαίνουν μὲ τὰ καπέλλα των καὶ νὰ τὰ βγάζουν καὶ νὰ τὰ ξαναφοροῦν. Αἱ κυρίαι μας θὰ εἶδαν εἰς τοὺς κινηματογράφους μὲ πόσην εὐκολίαν αἱ ξέναι βάζουν καὶ βγάζουν τὰ καπέλα των. Ζήτημα συνηθείας· καὶ ἀφελείας τέλος πάντων, τῆς ὑπερτάτης· ἀλλὰ στοιχειώδους αὐτῆς ἀρετῆς τῆς συγχρόνου γυναικός, ἄνευ τῆς ὁποίας· μία κυρία παραμένει Ανατολίτισσα. Ετσι ἄλλως τε θὰ ποικιλθῇ ὁ τόνος τῆς θεατρικῆς ἑσπέρας. Θὰ ἴδωμεν μαλλιὰ γυναικεῖα τὰ ὁποῖα τὸν δὲν εἶνε θαυμάσια ὅπως ἡ κόμη τῆς Βερενίκης, ἢ δὲν ἐπέρασαν πρὸ ἑνὸς τετάρτου ἀπὸ τὰ δάκτυλα τῆς κομμωτρίας—ὑπόθεσις ἀκριβολογημένη—μποροῦν νὰ παρουσιάζωνται λιτά, ἁπλᾶ, καλοδεμένα, διδοντα τέλος τὸν ἀξιότερον στέφανον ποῦ ἀξίζει εἰς γυναικεῖον μέτωπον, ὁποιαδήποτε καὶ ἂν εἶνε ἡ κόμμωσίς του. Ολα αὐτὰ εἶνε ζήτημα, ἐπαναλαμβανομένου, γυναικείας ἀφελείας. Μόνη ἡ ἀφέλεια δίδει τὴν χάριν καὶ δὲν ἀξίζει νὰ εἶσθε ὡραῖαι, κυρίαι μου, ἂν δὲν εἶσθε χαριτωμέναι.

Μοκαβαῖος

ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΚΑΡΤΟΣ

Από τινος νεωτεριστικώτεραι καὶ προοδευτικώτεραι ἰδέαι καὶ σκέψεις ἤρχισαν νὰ ἐπικρατοῦν ὡς πρὸς τὴν ἐκπαιδευτικήν μας κατάστασιν. Ἀπάνταχοῦ τῆς ὁμογενείας ἡμῶν κατενοήθη ἤδη ὅτι ἡ ἐκπαίδευσις μας, ἀπὸ τῆς κατωτάτης μέχρι τῆς ἀνωτάτης, ἔχει ἀνάγκην ριζικῆς μεταρρυθμίσεως. Κυρίως δὲ ἡ λεγομένη Μέση Ἐκπαίδευσις, δηλ. τὸ κλασικὸν Γυμνάσιον, παρὰ πάντων ὁμολογεῖται σήμερον ὅτι οὐδένα τρέφει πρακτικὸν σκοπὸν ἐκτὸς τοῦ νὰ προπαρασκευάζῃ τοὺς νέους διὰ τὸ στάδιον τῆς φιλολογίας, τὸ ὁποῖον 2-3 τοῖς ο)ο θὰ ἀκολουθήσουν. Διὰ τοῦτο πολλοὶ ἐπιστήμονες προτείνουν σήμερον ἐν Ἑλλάδι τὴν κατάργησιν τῶν περισσοτέρων Γυμνασίων καὶ τὴν ἵδρυσιν ἐμπορικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν Σχολῶν.

Ἐξ ἀφορμῆς τούτων Ἀθηναϊκὴ ἐφημερὶς ἐδημοσίευσε τὸ ἑξῆς ἄρθρον, ὅπερ μεταφέρομεν ἐνταῦθα χάριν τῶν ἀναγνωστῶν μας:

Μία εὐχάριστος τροπὴ παρατηρεῖται εἰς τὴν μαντολίτε τῶν κατωτέρων τάξεων. Τὸ Γυμνάσιον, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ τὸ ὀνειρον κάθε οἰκογενειάρχου διὰ τὸ παιδί του ἀρχίζει νὰ χάνῃ εἰς τὴν ἐκτίμησίν του καὶ νὰ κάνῃ νὰ ἀποτεινῇ τὸ ἰδανικόν του. Ο κοινωνικὸς λίθος, ἡ ἐπικράτησις τῶν πρακτικωτέρων ἐπαγγελμάτων, ἡ ἐξάπλωσις τῶν ξένων γλωσσῶν καὶ ἡ ἐπέκτασις τοῦ ρόλου, τὸν ὁποῖον παίζουν εἰς τὴν καθημερινὴν ζωήν, εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ψωμιοῦ, εἰς τὴν ζωὴν τῶν διωτικῶν μέσων αἱ ξέναι γλῶσσαι ἠμαύρωσε τὴν δόξαν τῶν ψωραλέων γυμνασιακῶν σπουδῶν, ποὺ ἀνεδείκνυον καὶ ἀναδεικνύουν πνευματικοὺς ἀναπήρους, ἀνθρώπους ἐκτὸς μάχης διὰ τὸν ἐλεύθερον κοινωνικὸν ἀγῶνα.

Ενας ἄνεμος ἐξυγιάνσεως πνευματικῆς πνέει ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ ὁρίζοντος. Ο προνοητικὸς ἄνθρωπος ἐπιστεύει νὰ εἶνε τὸ μέγα καὶ μονοπώλιον ἀνεμόν τῆς ἀρετῆς μερίδος τῶν νέων. Τὸ κακὸν εἶχε φύσει εἰς τὸ ἀπροχώρητον, φυσικὸν ἀρά γε καὶ ἐπόμενον ἦτο ὁ τρόπος τοῦ σκέπτεσθαι νὰ λάβῃ τὴν ὁδὸν τὴν ἄγουσαν ἐπὶ τὰ βελτίω.

Πένητες σήμερον εἰς τὴν Ἑλλάδα κατήντησε νὰ εἶνε οἱ θεωρούμενοι μορφωμένοι ἄνθρωποι. Πραγματικῶς ἡ δυστυχία τῶν ἐξικνεῖται εἰς τὸ μὴ περαιτέρω, διότι οἱ ἀποκτήσαντες ἕνα διπλωμα ἔκαμαν διαζύγιον μὲ τὴν ἐργασίαν, τὴν ὁποίαν ἐθεώρουν ὡς τὸν κλῆρον τῶν ἀμορφώτων καὶ τῶν ἀγροίκων. Σπανίως τάξις κοινωνικὴ διῆλθε πικροτέρας δοκιμασίας ἀπὸ τοὺς κατὰ συνθήκην ἀνεπτυγμένους ἐν Ἑλλάδι καὶ σπανίως τάξις κατέστη κοινωνικὸν ἄχθος ὅσον αὐτοί.

Παιδιὰ Ἑλληνικῶν σχολείων μαθαίνουν Γαλλικά. Παιδιὰ εὐπόρων οἰκογενειῶν διακόπτουν τὰ μαθήματά των μόλις βγάλουν τὸ Σχολεῖον διὰ νὰ φοιτήσουν εἰς μιαν ἐμπορικὴν Σχολήν. Τάξις γονέων εὑρεῖα ἤρχισε νὰ ἀποστρέφεται τὸ κλασικὸν Γυμνάσιον ὡς δημιουργὸν κοινωνικῶν παρασίτων. Φοιτητὴς μὴ εὔπορος ἀλλὰ σπουδαστὴς τῆς Νομικῆς κατανταῖ περίγελως καὶ δείχνεται μὲ τὸ δάκτυλο. Ανθρωποι ἀποχειροβιωτοι μανθάνουν ξένας γλῶσσας. Εἴδαμε μὲ τὰ μάτια μας ἐργάτην νὰ μπαίνῃ στοὺ Ελευθεροῦδάκη καὶ νὰ ἀγοράζῃ Γαλλικὸν βιβλίον.

Τι μένει λοιπόν; Μένει τὸ Κράτος νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς νέας ἀπαιτήσεις τῆς Ελληνικῆς κοινωνίας καὶ πρὸς τοὺς νέους ὅρους τῆς κοινωνικῆς ζωῆς. Μια ἀνάγκη, τὴν ὁποίαν ἔρχεται ἡ κοινωνια καὶ τὴν ἀναγνωρίζει ὡς τοιαύτην πρέπει νὰ ἔρχεται εὐθὺς ἀμέσως ἡ Πολιτεία καὶ νὰ ἐπιθέτῃ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐπισημότητός της.

Πρὸ δύο ἐτῶν ἱδρύθη τὸ Υπουργεῖον τῆς Εθνικῆς Οἰκονομίας. Υπουργεῖον ἀσχολούμενον μὲ στατιστικά, μὲ γεωπονίαν, μὲ μεταλλεῖα, μὲ τὸν φυσικὸν πλοῦτον τοῦ Εθνους γενικῶς καὶ τοὺς τρόπους τῆς ἀναπτύξεώς του. Καὶ

ριπτώσεις ὑπάρχουσιν ὡς ἡ παροῦσα καθ' ἣν μετὰ τόσης θρασύτητος ἔκαμον κατάχρησιν μιᾶς ἁγίας λέξεως—καὶ ὡμίλησαν περὶ τοῦ δικαίου τούτου ὑπὸ διαφόρους ἐννοίας. Οἱ μὲν παρουσίασαν τὸ δίκαιον ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ Τριπολίτις κατείχετο ἄλλοτε ὑπὸ τῆς Ρώμης. Τότε ὅμως θὰ ἦτο τὸ δικαίωμα ὅπερ γεννᾶται ἀπὸ τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν κατάκτησιν καὶ ἀκριβῶς αὐτὸ τὸ δίκαιον ὑπαινίσσεται ὡσαύτως ὁ ἔντιμος Τζιολίττι εἰς μίαν ἐκ τῶν ἐπιστολῶν ἢ τῶν δημοσιογραφικῶν συνεντεύξεών του.

Τί ἀξίζει τὸ δικαίωμα τοῦτο προελθὸν ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ χώρα διαδοχικῶς κατεκτήθη ὑπὸ τῶν Βανδάλων, τῶν Βυζαντίνων, τῶν Ἀράβων, τῶν Νορμανδῶν, τῶν Ἱσπανῶν, τῶν Ἱπποτῶν τῆς Μάλτας, τῶν Κορσάρων;... Αὐτὸ σημαίνει ὅτι τὸ δικαίωμα τῆς Ρώμης ἀντικατέστησε τὸ δικαίωμα τῶν διαδοχικῶν κατακτητῶν· τὸ δικαίωμα τῆς Ἰταλίας ἐπομένως καταστρέφη πολλάκις καὶ ἀντικατέστη ὑπὸ τοῦ δικαιώματος τῶν ἄλλων. Ἐὰν ἡ κυριαρχία τῆς Ρώμης ἐπὶ τῆς ἀρκτῴας Ἀφρικῆς εἶχε τὴν ἐλαχίστην νόμιμον ἀξίαν, ἡ Ἰταλία θὰ ἠδύνατο σήμερον νὰ διακηρύξῃ εὐφροσύνως, θὰ ἠδύνατο νὰ διεκδικήσῃ δικαιώματα ἐπὶ τῆς Γαλατίας, τῆς Ἰβηρίας, τῆς ἀρχαίας Γερμανίας, τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ἀσίας... Τὸ οὐσιῶδες θὰ ἦτο νὰ τὰ καλλιεργήσῃ! Ἀλλὰ καὶ ἂν ἀκόμη τὰ δικαιώματα αὐτοῦ τοῦ εἴδους εἶχον οἱανδήποτε νομικὴν ἀξίαν, ἡ Ἰταλία θὰ ἠδύνατο νὰ προφασισθῇ διὰ μᾶλλον πρόσφατα: τὰ τῆς Ἐνετίας ἐπὶ τῆς Δαλματίας, τῆς Κύπρου, τῆς Κρήτης... Καὶ ὁ Πάπας, καὶ αὐτὸς θὰ εἶχεν ὅλα τὰ δίκαια τοῦ κόσμου νὰ ἔλθῃ νὰ ὁμιλήσῃ διὰ τὸ ἰδικόν του δικαίωμα ἐπὶ τῆς Ρώμης, τὴν ὁποίαν κατεῖχε ἀπὸ δέκα αἰώνων καὶ ἣν ἡ Ἰταλία δὲν τοῦ ἀφῄρεσε ἢ ἀπὸ τεσσαρακονταετίας τὸ πολύ, πολύ.

Ἄλλοι λέγουσιν ὅτι ἐκπηγάζει τὸ δίκαιον τῆς Ἰταλίας ἀπὸ τὴν γενομένην εἰς αὐτὴν τὸ 1902 παροχὴν τῆς σφαίρας ἐπιρροῆς ἐπὶ τῆς Τριπολίτιδος ὑπὸ δύο δυνάμεων τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας. Ἀπὸ ποτὲ ὅμως ἀποτελεῖ δικαίωμα ἡ παραχώρησις τὴν ὁποίαν δύο ἢ περισσότεροι κλέπται κάμνουσι εἰς τρίτον τοῦ νὰ κλέψῃ τὸ φόρημα τοῦ ἄλλου;

Ο Giovanni Rovino ὡμίλησε περὶ ἄλλου τινὸς δικαιώματος μᾶλλον εὐσχήμου καὶ μᾶλλον ἐπικινδύνου· τοῦ δικαιώματος τοῦ πολιτισμοῦ, τοῦ ἐξανθρωπιστικοῦ δικαιώματος ὅπερ συνίσταται εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ πλουτοπαραγωγοὺς τὰς χώρας ἃς οἱ ἄλλοι δὲν γνωρίζουσι νὰ ἐκμεταλευθῶσιν. Καὶ τότε αὐτὸ τὸ δικαίωμα διατί νὰ μὴ τὸ διεκδικήσῃ καὶ εἰς ἄλλας χώρας; αἵτινες ἐξηγέρθησαν κατὰ τοῦ Οθωμανικοῦ Κράτους: εἰς τὴν Ἀλβανίαν, τὴν Μακεδονίαν, τὴν Κρήτην, τὴν Ἀρμενίαν, τὴν Ἀραβίαν.... ἀντὶ νὰ τὸ ἐπικαλεῖται διὰ τὴν Τριπολίτιδα ἥτις ποτὲ δὲν ἐπανεστάτησε κατὰ τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ;

Λέγω ὅτι ἡ μορφὴ αὕτη τοῦ δικαίου εἶνε ἐπικίνδυνος. Ἄλλοι θὰ ἠδύναντο νὰ τὴν ἐπικαλεσθῶσι ἐναντίον τῆς Ἰταλίας ἥτις δὲν κατώρθωσε νὰ καταστήσῃ πλουτοπαραγωγοὺς χώρας τινάς, καὶ τὰς ἄφησεν καὶ κατάστασιν βαρβαρότητος ἀσυμβίβαστον τῷ κέντρῳ τῆς Μεσογείου καὶ μὲ τὰς ἄλλας αἵτινες διέπουσι τὸ XX αἰῶνα.

Ἡ ἀλήθεια εἶνε ἄλλως διάφορος. Ἀν ὑπῆρχε μία ἀληθὴς ἀλαζονικὴ εἰρωνεία, ἡ ἀναβήλωσις ἱερᾶς ἀρχῆς ἥτις παραμένει μέχρι σήμερον ὡς μακρυνὸν ἰδεῶδες—μὲ ὅλην τὴν ἴδρυσιν τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου τῆς Χάγης—τὸ νὰ ὁμιλῶμεν περὶ δικαίου εἰς τὰς διεθνεῖς σχέσεις. Αὗται ρυθμίζονται διὰ τῆς ἰσχύος· αὐτὸ δὲν ἔπρεπε νὰ συμβαίνῃ, καὶ ὅμως συμβαίνει. Ἡ Ἰταλία δὲν ἔχει ἀλλὰ δικαιώματα νὰ ἐπικαλεσθῇ ἐπὶ Τριπολίτιδος ἢ ὅσα προέρχονται εἰς αὐτὴν ἐκ τῆς ἰσχύος ἣν ἐνόμισεν ὅτι ἠδύνατο νὰ πειραματισθῇ ἐναντίον τῆς Τουρκίας, θεωρουμένης ὑπ' αὐτῆς ὡς ἀσθενεστέρας.

Τὴν σήμερον τὸ διεθνὲς δίκαιον εἶνε οὐτοπία, διότι δὲν ἐπικυροῦται οὐδαμόθεν· ἡ δύναμις βασιλεύει, ἡ faust recht· καὶ τὸ διαζύγιον εἶνε τέλειον μεταξὺ τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς πολιτικῆς· ἐν τῇ προκειμένῃ δὲ περιστάσει, τῆς ἀποικιακῆς πολιτικῆς.

Τὰ παραδείγματα τῆς ξένης πολιτικῆς τὰ κανονισθέντα κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ δικαίου, εἶναι σπάνια, ἐντελῶς ἐξαιρετικά. Παράδειγμα μᾶλλον πρόσφατον πολιτικῆς ἠθικῆς εἶνε τὸ τοῦ Γλάδστωνος ἀποδίδοντος τὰ δικαιώματά των, τὴν αὐτονομίαν των, εἰς τὰς δύο δημοκρατίας τῆς Νοτίου ἀφρικῆς, ἐὰν δὲν ἀπατῶμαι τὸ 1871. ὁ ἴδιος ὅμως Γλάδστων δὲν κατώρθωσε νὰ μιμηθῇ ἑαυτὸν βραδύτερον ἀποδίδων τὴν Αἴγυπτον εἰς τοὺς Αἰγυπτίους μετὰ τὸν βομβαρδισμὸν τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ τὴν ἐναντίον τοῦ Ἀραβῆ πασᾶ νίκην.

Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ, τὸ Κράτη διὰ νὰ δικαιολογήσωσι τὰς ἰδίας αὐτῶν ληστρικὰς πράξεις, τὰς ἐπὶ μακρὸν προμελετηθείσας κατακτήσεις, συσσωρεύουσι μὲ ἐπίσημον ὑποκρισίαν τὰς προφάσεις, δημιουργοῦσι τοιαύτας διὰ νὰ ἀσκήσωσι τὴν βίαν ὑπὸ τὰ προσχήματα τοῦ δικαίου. Δὲν ἀνέλαβον βεβαίως νὰ κάμω τὴν ἐκ νέου ἐξιστόρησιν τῶν ἀφορμῶν τούτων τῶν δημιουργηθεισῶν ὑπὸ τῶν κυριωτέρων εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων καὶ τὴν σήμερον ἰδίᾳ ὑπὸ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς πρὸς ἐξάσκησιν τῆς βίας ἐπὶ βλάβῃ τοῦ ἀσθενεστέρου καὶ δικαιολογίαν τῶν διαιοτήτων διὰ κατακτητικῶν πραξικοπημάτων.

Ἡ Γαλλία πρὸς δικαιολογίαν τῆς κατοχῆς τῆς Τύνιδος ἐδημιούργησε τὸ ζήτημα τῶν Κρουμίρων.

Ἡ Ἰταλία δμως καίτοι κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐσκανδαλίσθη διὰ τὴν ὑποκρισίαν καὶ τὴν κακὴν πίστιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας, οὐχ' ἧττον δὲν ὑστέρησε καὶ αὐτὴ εἰς τὴν δημιουργίαν τῶν κρουμίρων. Καυχᾶται καὶ αὐτὴ ἡ ἰδία ἄλλως τε διὰ τὴν μετὰ περισκέψεως γενομένην προπαρασκευὴν εἰς τὴν ἐκστρατείαν—προπαρασκευὴν ἥτις διήρκεσε ἐπὶ διετίαν καὶ ἐν τῇ ὁποίᾳ παίζει σπουδαῖον ρόλον ὡς σπουδὴ τοῦ περιβάλλοντος ἐν ἐκ τῶν πρώτων θυμάτων τῆς κατακτήσεως ὁ λοχαγὸς Verri ὅστις ἔπεσε μαχόμενος γενναίως εἰς Sciara—Sciat.

Ακολουθεῖ

ΑΝΑ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

Η δίκη τοῦ πλοιάρχου Τεξάς

Βεβαιοῦται ὅτι ἐπῆλθε συνεννόησις μεταξὺ τῆς ἀμερικανικῆς πρεσβείας καὶ τῆς Υ. Πύλης σχετικῶς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ «Τεξάς».

Ο α' πλοίαρχος τοῦ «Τεξὰς» κ. Σπῦρος Μακρῆς κατὰ τὴν ἐπελθοῦσαν συνεννόησιν θὰ δικασθῇ ἐν τοῖς δικαστηρίοις τῆς Κων)πόλεως.

ΤΑ ΕΝ ΑΛΒΑΝΙΑ

Περὶ τοῦ Ιπέκ

Αἱ τελευταῖαι περὶ τῆς ἐν Ἀλβανίᾳ καταστάσεως εἰδήσεις ἀναφέρουσιν ὅτι αἱ μάχαι μεταξὺ ἐπαναστατῶν καὶ τοῦ στρατοῦ ἐξηκολούθησαν λυσσώδεις.

Μετὰ τριήμερον ἐπὶ τέλους λυσσώδη ἀγῶνα ὁ ἐπελάσας εἰς βοήθειαν τῆς φρουρᾶς στρατὸς ἐκδιώξας τοὺς ἐπαναστάτας εἰσῆλθεν εἰς τὸ Ιπέκιον.

ΔΙΛΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ο Γρυπάρης εἰς Σόφιαν

Ο ἐν Κ)πόλει ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ταχυδρόμου» τῆς Ἰταλίας» τηλεγραφεῖ πρὸς τὴν ἐφημερίδα του, ὅτι ὁ ἐκεῖ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Γρυπάρης μετά τινας ἡμέρας θὰ μεταβῇ εἰς Σόφιαν. Ο ἐν λόγῳ ἀνταποκριτὴς προσθέτει, ὅτι κατ' ἀσφαλεῖς ἐκ διπλωματικῆς πηγῆς πληροφορίας, τὰς ὁποίας ἔχει, ὁ κ. Γρυπάρης εἶνε ἐπιφορτισμένος παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως μὲ ἐμπιστευτικὴν ἐντολὴν παρὰ τῇ βουλγαρικῇ κυβερνήσει, ἀφορῶσαν τὸ ζήτημα τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας συνάψεως συμφωνίας. Οἱ ἐνταῦθα πολιτικοὶ καὶ δι πλωματικοὶ κύκλοι σχολιάζοντες τὴν εἴδησιν φρονοῦν, ὅτι αἱ διεξαγόμεναι ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου συνεννοήσεις μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας θὰ καταλήξουν ὁριστικῶς εἰς αἴτιον ἀποτέλεσμα.

ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

Παραγγελία νέων ἀεροπλάνων

Κατὰ πληροφορίας ἀξιωματικῶν, ἡ Κυβέρνησις σκέπτεται νὰ προβῇ εἰς παραγγελίαν δώκατα νέων ἀεροπλάνων διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ στρατοῦ.

Τὰ ἀεροπλάνα ταῦτα θὰ εἶνε ὅμοια πρὸς τὰ πρῶτα παραγγελθέντα.

Ἰταλικὸν ὁπλιταγωγὸν εἰς Τῆνον

Κατέπλευσε τὴν παρ. ἑβδομάδα εἰς τὸν λιμένα Τήνου τὸ ἰταλικὸν ὁπλιταγωγὸν «Πόλις τῆς Μεσσήνης», τὸ ὁποῖον ἀφοῦ παρέλαβε τρόφιμα, ἀπέπλευσε διὰ τὸ Αἰγαῖον.

Ο πλοίαρχος τοῦ ἀνωτέρω ἰταλικοῦ ἀνεκοίνωσεν εἰς τοὺς ἐρωτήσαντας Τηνίους, ὅτι ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος καταλαμβάνεται ὑπὸ τῶν ἰταλικῶν στρατευμάτων ἡ Χίος, ἀρθέντων ὅλων τῶν κωλυμάτων τῆς καταλήψεως, τὰ ὁποῖα προφανῶς ἦσαν ἡ ἀπέλασις ὅλων τῶν ἐν Τουρκίᾳ Ἰταλῶν καὶ ἡ μεταφορὰ στρατοῦ ἀναλόγου διὰ τὴν κάπως δύσκολον κατάληψιν τῆς Χίου, λόγῳ τῆς παρουσιασθησομένης σθεναρᾶς ἀμύνης τοῦ ἐν τῇ νήσῳ τουρκικοῦ στρατοῦ, ἀναρχομένου, ὡς γνωστὸν, εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν 2,000 ἀνδρῶν.

Ἀπὸ τὰ γυμνάσια

Πρὶν ἀναχωρήσῃ ὁ στόλος ἐπανερχόμενος εἰς τὰ ἴδια οἱ δημοσιογράφοι εἶδον τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς Γαλλικῆς Ἀποστολῆς καὶ ἠρώτησαν αὐτοὺς σχετικῶς μὲ τὰ γυμνάσια.

Ἐκ τούτων ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου συνταγματάρχης κ. Μποσκιὲ, λαβὼν τὸν λόγον ὡς ἑξῆς διετύπωσε τὰς ἐκ τῶν γυμνασίων ἐντυπώσεις του:

— Ἐγὼ δὲν ἐξεπλάγην κάθολου διὰ τὰ ἀποτελέσματα. Τὰ ἐπερίμενα. Ἐλαβα ἄλλως τε ἀφορμὴν νὰ ἐξακριβώσω τί ἀξίζει ὁ Ἕλλην στρατιώτης πρὸ τῶν τελευταίων ἀσκήσεων. Ἀντεπροσώπευσα τὸν στρατηγόν, ὁ ὁποῖος ἔλειπεν ἐπ' ἀδείᾳ καὶ διωργάνωσα ἱππικὴν ἐκδρομὴν τῶν ἀξιωματικῶν εἰς τὰ βραχωδέστερα μέρη τῆς Αττικῆς.

»Ὅταν κατήρτισα τὰ πράγματα, πολλοὶ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἔλεγαν «Εἴμεθα ἐντόποι καὶ γνωρίζομεν τὰ μέρη· εἶνε ἀδύνατον νὰ τὰ περάσῃ κανεὶς ἔφιππος»! Ἐγὼ ἐμειδίασα, διότι ἐγνώριζα κάλλιστα ὅτι ἡ λέξις «ἀδύνατον» δὲν ἔχει θέσιν εἰς τὸ στρατιωτικὸν Λεξικόν.

»Ἔχομεν ἄλλως τε κάποιαν μακρὰν πεῖραν καὶ ἡμεῖς. Καθεὶς μας ἔλαβε μέρος εἰς κάποιον πόλεμον, εἰς κάποιαν ἐκστρατείαν, καὶ πιστεύετε ὅτι ἄλλο θεωρία καὶ ἄλλο ἐφαρμογή. Πόσα πράγματα φαίνονται ἀδύνατα θεωρητικῶς, καὶ ὅμως ἀποδεικνύονται ὄχι τόσον δύσκολα...

»Ἐξεκινήσαμεν. Ἐπήγαμεν εἰς τὸν Μαραθῶνα. ἐπεσρέψαμεν ἐπὸ ἐκεῖ εἰς τὴν Σταμάταν ἀπὸ κρημνοὺς δυσβάτους· κάποτε ἐπεζεύομεν διὰ νὰ σύρωμεν τ' ἄλογά μας; Τέλος πάντων, ἐφθάσαμεν πίσω σῶοι, ἀβλαβεῖς καὶ ὄχι καταπεπονημένοι. Τὴν ἐπιοῦσαν ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀξιωματικοὺς, οἱ ὁποῖοι ἐκίνησαν δυσπίστως τὸ κεφάλι των, ὅταν εἶδον τὸ πρόγραμμα τῆς ἀσκήσεως, ἦλθε καὶ μοῦ εἶπε·

»— Συνταγματάρχα μου, σᾶς εὐγνωμονῶ, διότι μοῦ ἀπεδείξατε ὅτι εἶμαι ἱκανὸς νὰ κάμω ὅ,τι ἐνόμιζα ἀδύνατον! Κατεπλάγην ἐγὼ ὁ ἴδιος ἀπὸ τὸν ἑαυτόν μου.

»Πέρυσι τὸν Αὔγουστον πάλιν διετάξαμεν ἕνα τάγμα Θεσσαλικὸν νὰ μεταταβεύσῃ ἀπὸ τὰ Τρίκκαλα εἰς ἄλλο σημεῖον μακρυνόν.

»— Θὰ πεθάνουν οἱ ἄνδρες στὸ δρόμο! μᾶς ἔλεγαν μερικοὶ ἀξιωματικοὶ μὲ τὸν καῦσωνα, χωρὶς νερὸ, ἀσφαλῶς θὰ καταστραφοῦν.

»— Καὶ νομίζετε, τοὶς ἀπήντησα, ὅτι ἤλθαμεν ἐδῶ διὰ νὰ καταστρέψωμεν διὰ τῆς μεθόδου τῆς ἡλιάσεως καὶ τῆς δίψης τὸν στρατόν; Μὴν ἀνησυχῆτε καθόλου! Ἀρχίσατε ἐκτέλεσιν τῆς διαταγῆς καὶ βλέπομεν.

»Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο, ὅτι τὸ τάγμα ἔφθασεν εὐθυμότατον, ἀκμαῖον, ἀκέραιον ἐκεῖ ποῦ διεκάχθη νὰ μεταβῇ. Οἱ ἀξιωματικοί του κατεπλάγησαν. Ἐγὼ βεβαίως ὄχι! Τὸ ἐγνώριζα.

«Καὶ τώρα, σκεφθῆτε, ἐξηκολούθησεν, ὅτι ἡ Μεραρχία τῆς Λαρίσης ἔδδυσε 400 χιλιόμετρα, ἐπολέμησεν, ἠσκήθη, παρήλασεν, ἀπεβιβάσθη. Καὶ ὅμως, εἴδατε τοὺς ἄνδρας τῆς· εἶνε ἀκμαῖοι, εὐχαριστημένοι. Σημειώσατε δὲ ὅτι μεταξὺ αὐτῶν εὑρίσκονται καὶ ἀπαλλαγέντες, δηλαδὴ ἄνδρες ἀσκηθέντες ἐπὶ ὀλίγας μόνον ἡμέρας· καὶ αὐτοί, ἐν τούτοις, κατ' οὐδὲν ὑστέρησαν τῶν κληρωτῶν. Θὰ εἴπητε ὅτι αὐτὸ εἶνε ἀρετὴ ἔμφυτον εἰς ἑλληνικὸν ὀργανισμόν, εἰς τὸν ἐθνικὸν χαρακτῆρα. Δὲν ἤρκει ὅμως αὐτό. Ἠθελήσαμεν νὰ ἴδωμεν τὸν στρατὸν νὰ γνωρίσῃ ὁ ἴδιος τί δύναται νὰ ἐπιτελέσῃ. Καὶ οἱ στρατιῶται σήμερον ἐξεπλάγησαν ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν ἑαυτόν των. Αὐτὸ ἐδώρησεν εἰς τὸ στράτευμα πολυτιμοτάτην αὐτοπεποίθησιν.

»Ἰδοὺ διατί ἐφέραμεν πεζῇ τὴν Μεραρχίαν τῆς Λαρίσης εἰς τὰς Ἀθήνας. Ὁ σκοπός μας ἐπέτυχεν. Ἀπεδείξαμεν ἀκόμη καὶ εἰς τοὺς ξένους ἀκολούθους ἀπὸ τι θαυμάσιον ὁλικὸν σύγκειται ὁ ἑλληνικὸς στρατός. Δὲν θὰ τὸ ἐπιστεύαν ποτὲ διαφορετικά. Ἰδοὺ τὸ μέγα ἠθικὸν ὄφελος τῶν μεγάλων ἀσκήσεων.

— Καὶ ἡ σημερινὴ προπομπή;

— Ἀπαραίτητος. Ξεύρετε, ἄλλα γράφει κανεὶς στὸ χαρτὶ καὶ ἄλλα προκόπτουν εἰς τὴν πραγματικότητα. Ο συνδυασμὸς τῶν ναυτικῶν καὶ τῶν στρατιωτικῶν ἀσκήσεων θὰ μᾶς δώσῃ πολύτιμα διδάγματα πείρας. Εἶμαι τὸ χαριστημένος διὰ τὴν ταχείαν ἐπιβίβασιν τῶν ἀνδρῶν. Ἀμα λήξῃ καὶ ἡ ἀποβίβασις, θὰ σημειώσωμεν κάθε ἔλλειψιν, κάθε ἐνδιαφέρουσαν λεπτομέρειαν, καὶ θὰ τροποποιήσωμεν καὶ ἡμεῖς ἀναλόγως τὰ χαρτιά μας. Ἔτσι γίνεται ἡ δουλειὰ ὅπως πρέπει· Ὀφείλομεν νὰ μὴ φεύγωμεν ἀπὸ τὴν πραγματικότητα, νὰ μὴ στηριζώμεθα μόνον εἰς θεωρίας. Τοιουτοτρόπως ἀποκτῶμεν ἀσφαλῶς ἀξιωματικοὺς πεπαιδευμένους, ἄνδρας γνώστας κάθε λεπτομερείας τῶν στρατιωτικῶν ἀναγκῶν, στρατὸν τέλος μὲ πεῖραν καὶ αὐτοπεποίθησιν. Θὰ ἐργασθῶμεν ὅσον δυνάμεθα χαρὰ καὶ τιμή μας ἂν ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς ἠμπορέσῃ νὰ εἴπῃ ἐντὸς ὀλίγου μὲ τὴν συναίσθησιν ὅτι λέγει τὴν ἀλήθειαν. Εἶμαι στρατὸς εὐρωπαϊκός, γνωρίζω τὰς δυνάμεις μου, δὲν τρομάζω διὰ τὰ δύσκολα, τὰ ὁποῖα τὸ ἔθνος μοῦ ἀνέθεσεν. Εἰς κάθε περίστασιν θὰ εἶμαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ καθήκοντός μου!

Εἰς τὰς τελευταίας λέξεις ἔδωκε τόνον ἀνάλογον ὁ συνταγματάρχης. Καὶ ἀμέσως ἔτεινε τὴν χεῖρα καὶ ἐχαιρέτησεν ἕκαστον τῶν συνομιλητῶν του καὶ ἀπεσύρθη.

Η καταδίκη τῶν στασιαστῶν τοῦ «Αβέρωφ»

Κατὰ τὴν ἐπανάληψιν τῆς δίκης τῶν στασιαστῶν τοῦ «Ἀβέρωφ», οἱ συνήγοροι κ. κ. Σοκόλης, Ἀγγελάκης, Κουλουμβάκης, Λογοθέτης καὶ Οἰκονόμου ἐζήτησαν τὴν ἀθῴωσιν τῶν πελατῶν αὐτῶν.

Οἱ ναυτοδικαὶ ἀποσυρθέντες εἰς διάσκεψιν ἐξέδωκαν τὴν 10 νυκτερινὴν ὥραν τὴν ἀπόφασίν των, δι' ἧς κατεδίκασαν τοὺς Δουδίκαν, Βέκιον καὶ Χρήσου εἰς τριετῆ φυλάκισιν, τοὺς Κοσκινᾶν, Κοσμίδην καὶ Μπενέτον, εἰς φυλάκισιν 3ετῆ, 3ετῆ, καὶ 2ετῆ.

Η ἀπόφασις ἐξεδόθη μὲ ψήφους 3 κατὰ 2.

Οἱ συνήγοροι τῶν κατηγορουμένων ὑπέβαλον ἔνστασιν ἀναθεωρήσεως τῆς δίκης.

Η ἀνέγερσις στρατιωτικῶν Κτιρίων

Ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ συμβουλίου τοῦ ταμείου τῆς Ἀμύνης, ὑπεβλήθη προϋπολογισμὸς δαπάνης δύο περίπου ἑκατομμυρίων δραχμῶν, αἵτινες θὰ χρησιμεύσωσι διὰ τὴν ἀνέγερσιν καὶ συμπλήρωσιν τῶν στρατιωτικῶν κτιρίων ἐν τῇ πρωτευούσῃ καὶ ἀλλαχοῦ. Η σχετικὴ μελέτη ἔχει ἐγκριθῆ καὶ ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς ἀποστολῆς.

Ο Βόλος προσφέρει στρατιωτικὰ ἀεροπλάνα

Η ἰδέα τῆς κατασκευῆς στρατιωτικῶν ἀεροπλάνων λίαν χρησίμων εἰς τὴν ἐν γένει πρόοδον καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ στρατοῦ, εὗρεν ἐν Βόλῳ ἐνθέρμους ὑποστηρικτάς. Συνελθὸν εἰς συνεδρίασιν τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον τῆς πόλεως μεταξὺ τῶν ἄλλων θεμάτων συνεζήτησε καὶ τὸ περὶ δωρεᾶς ἀεροπλάνου εἰς τὸν στρατόν. Τὸ συμβούλιον ἐψήφισεν ὁμοφώνως ὅπως διατεθῇ πιστωσις 22000 δραχμῶν πρὸς κατασκευὴν στρατιωτικοῦ ἀεροπλάνου εἰς τὸ ὁποῖον νὰ δοθῇ τὸ ὄνομα «Αργοναύτης». Ἐκτὸς τούτου πρόκειται νὰ προκληθοῦν εἰσφοραὶ εἰς ὅλον τὸ Πήλιον πρὸς κατασκευὴν καὶ δευτέρου στρατιωτικοῦ ἀεροπλάνου.

Τὰ ναυτικὰ γυμνάσια

Κατὰ τηλεγράφημα τῆς 25ης Μαΐου ἡ μοῖρα τῶν Γυμνασίων εὑρίσκεται εἰσέτι ἐντὸς τοῦ λιμένος, ἐπρόκειτο δὲ μετ' ὀλίγον ν' ἀρχίσουν γυμνάσια τῶν ἀντιτορπιλλικῶν ἐντὸς τοῦ Μαλιακοῦ καὶ τοῦ Παγασητικοῦ κόλπου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῆς «Σφακτηρίας» εὑρισκομένου Ἀγγλου ἀντιπλοιάρχου τορπιλλητοῦ Γουαϊτ.

Επιτροπὴ εἰς Ρώμην

Εφθασεν εἰς Αθήνας ἐξ Αλεξανδρείας χθὲς ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν Αἰγαιοπελαγιτῶν κ. Ρούσος, ὅστις μετ' ἄλλων ἀντιπροσώπων θὰ μεταβῇ εἰς Ρώμην διὰ τὸ ζήτημα τῆς τύχης τῶν καταληφθεισῶν νήσων.

Η κριτικὴ τοῦ ναυάρχου

Η Κρητικὴ τοῦ ναυάρχου Τῶφφνελ ἐπὶ τῶν γυμνασίων δὲν ἐγένετο ἀκόμη διότι οὗτος ἀναμένει τὰς ἐγγράφους ἐκθέσεις τῶν κυβερνητῶν πάντων τῶν πλοίων ἅτινα μετέσχον τῶν γυμνασίων, εἰς τὰς ὁποίας θὰ ἐξηγοῦντο λεπτομερῶς αἱ κινήσεις τῶν πλοίων τῆς ἀμύνης καὶ τῆς ἐπιθέσεως. Η κριτικὴ καταρτιζομένη θὰ δοθῇ ἐν ἀντιγράφῳ πρὸς πάντας τοὺς Κυβερνήτας θὰ ὑποβληθῇ δὲ καὶ πρὸς ὑπουργ. τὸ τῶν Ναυτικῶν.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς μεταναστεύσεως

Μολονότι πολλὰ μέχρι τοῦδε παραδείγματα ἐδόθησαν καὶ πλεῖστα ὅσα ἐγράφησαν περὶ τῆς τύχης τῶν Ἑλλήνων μεταναστῶν τῆς Ἀμερικῆς, τὸ μεταναστευτικὸν ρεῦμα ἐν τούτοις ἐξακολουθεῖ ἀκατάσχετον, καὶ καθημερινῶς νέαι ἀπελπιστικαὶ εἰδήσεις ἔρχονται περὶ τῶν ἐκπατριζομένων ἐργατικῶν τάξεων τῆς Ἑλλάδος.

Ασφαλεῖς ἐκ Νέας Υόρκης πληροφορίαι ἀναφέρουσιν, ὅτι οἱ καταφθάνοντες ἐκεῖσε ἐκ διαφόρων πόλεων τοῦ Εσωτερικοῦ τῆς Αμερικῆς μετανάσται θαρίζονται κατὰ δεκάδας, ὑποκύπτοντες λόγῳ τῶν κοπώσεων καὶ κακουχιῶν εἰς τοὺς φρικωδεστέρους θανάτους, μακρὰν τῆς πατρίδος των, χωρὶς κανὲν συγγενικὸν δάκρυ καὶ σχεδὸν χωρὶς καμμίαν περιθαλψιν.

Τὸν μῆνα τοῦτον ἰδίως ἀπέθανον εἰς τὴν Νέαν Υόρκην πλεῖστοι Ἕλληνες ἐργάται ἐκ διαφόρων νοσημάτων, ἀλλὰ τὸ πλεῖστον ἐκ φυματιώσεως καὶ οὐκ ὀλίγοι ἐξ ἀστίας.

Διὰ τῶν διαφόρων ἑλληνικῶν ὑπερωκεανείων ἀναχωροῦσιν ἐπανερχόμενοι εἰς τὰς πατρίδας των ἄνθρωποι νικηθέντες ἀπὸ τὰς διηνεκεῖς στερήσεις, τὰς συμφορὰς καὶ τὰς κακουχίας, κατὰ δεκάδας· Ἕλληνες μετανάστται προσβληθέντες ἐκ διαφόρων νοσημάτων καὶ τὸ πλεῖστον ἐκ φυματιώσεως. Τὰ ἑλληνικὰ ὑπερωκεάνεια ἀναγκάζονται καὶ τοὺς παραλαμβάνουν, τοὺς θέτουν δὲ εἰς ὅλως ἰδιαίτερον καὶ μεμονωμένον διαμέρισμα, ὅπου οἱ πλεῖστοι ὑποκύπτουσιν εἰς τὸ μοιραῖον τέλος.

Δέκα καὶ τέσσαρες μετανάστται προσβληθέντες ἐκ φυματιώσεως ἀνεχώρησαν εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ μηνὸς τούτου ἐκ Ν. Υόρκης. Ἐκ τούτων δώδεκα λόγῳ τοῦ ἐπιμόνου ταξειδίου ἀπέθανον ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον καὶ ἐρρίφθησαν εἰς τὸν Ὠκεανόν, καὶ οἱ δύο ἄλλοι κατώρθωσαν νὰ διασωθῶσι μέχρι Πειραιῶς, διὰ νὰ συντελεσθῇ ἴσως μεγαλείτερον κακὸν κατὰ τὴν παραμονὴν των πλησίον τῶν οἰκείων των, οἱ ὁποῖοι διατρέχουσι τὸν κίνδυνον νὰ προσβληθῶσιν ἐκ τῆς νόσου.

Αλλὰ τὸ λυπηρότερον ὅλων εἶνε, ὅτι εἰς πολλὰς ἐπαρχίας τῆς Πελοποννήσου, ἰδίως δὲ εἰς τὴν Μεσσηνίαν, ἤρχισαν νὰ ἐκπατρίζωνται καὶ μικρὰ παιδία, ἡλικίας δέκα καὶ δώδεκα ἐτῶν, τὰ πλεῖστα τῶν ὁποίων ἐπιστρέφονται ὑπὸ τῶν Αμερικανικῶν Ἀρχῶν, αἵτινες προβλέπουσι τὴν τοιχὴν των, ἀπαγορεύουσιν εἰς αὐτὰ τὴν ἔξοδον των εἰς τὴν Ν. Υόρκην.

Οσα ἐκ τούτων κατορθώνουσι διὰ διαφόρων μέσων ν' ἀποδιδρᾶσι εἰς τὴν Νέαν Υόρκην, ῥίπτονται εἰς τὰ διάφορα καταγώγια εἰς τὰ στιλβωτήρια καὶ εἰς τὰ σκοτεινὰ διαμερίσματα τῶν ἐργοστασίων καὶ λόγῳ τῆς παιδικῆς των σωματικῆς διαπλάσεως, πολὺ συντόμως προσβάλλονται ἀπὸ τὰς θανατηφόρους νόσους.

Παρ' ὅλα ταῦτα, κατὰ τὰς ἐξηκριβωμένας πληροφορίας, τὸν παρελθόντα μῆνα Ἀπρίλιον ἐξεπατρίσθησαν εἰς Αμερικὴν πλέον τῶν 2700 Ἑλλήνων!

Τηλεγράφημα τοῦ κ. Εντοῦ

Ο στρατηγὸς Εντοῦ ἀπέστειλεν ἐκ Βόλου πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν τὸ κάτωθι τηλεγράφημα σχετικὸν μὲ τὴν μεταφορὰν τῶν στρατιωτῶν τῆς Μεραρχίας Λαρίσσης.

"ΛΕΣΒΟΣ"
ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ
Ἀρχισυντάκτης: *Μ. Σ. Βάλλης*

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Δευτέρα **25** *Μαΐου*

Σελήνη 26 ἡμερῶν

Ἀνατολὴ ἡλίου ὥρα 4 λ. 40—Δύσις 7 λ. 18

Εὐτυχοῦς ἐπισκόπου ἱερομάρτ.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ οἱ κ. κ. Συνδρομηταὶ τῆς «Λέσβου» ὅπως, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰς δαπάνας εἰς ἃς ὑποβαλλόμεθα καὶ εὐκολύνοντες τὸ ἔργον ἡμῶν, μᾶς ἀποστείλωσι τὴν συνδρομήν των δι' ἐπιταγῆς ἢ ὅπως ἄλλως θέλουσι.

ΕΠΙΤΟΠΙΑ

Η ΑΦΙΞΙΣ
ΤΗΣ Α. Σ. ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ

Τὸ Σάββατον διὰ τηλεγραφήματός της ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης ἡμῶν ἀνήγγειλεν εἰς τὴν Ι. Μητρόπολιν ὅτι ἐπεδιδάσθη τοῦ Σαΐδιὲ κατευθυνόμενος εἰς τὴν πόλιν μας.

Ὡς ἦτο δὲ ἐπόμενον, χθὲς ἀνεμένετο ὁ σεπτὸς ἱεράρχης παρὰ τοῦ ποιμνίου του τὸ ὁποῖον ἐκδηλοῦν τὴν ἐκτίμησιν καὶ ἀγάπην πρὸς αὐτὸν τῷ εἶχεν ἑτοιμάσει ἄνθερμον ὑποδοχήν. Τὸ «Σαΐδιὲ» ὑπελογίζετο ὅτι θὰ κατέφθανεν εἰς τὸν λιμένα μας περὶ τὴν 7ην μ. μ.

Ἐκ παρεξηγήσεως ὅμως ἑνὸς τηλεγραφήματος, ἐπιστεύθη ὅτι θὰ κατέφθανεν ἐνωρίτερον, λεμβοῦχοι δὲ τινες ἐβεβαίωσαν τὴν ἐμφάνισίν του κατὰ τὴν 4 1)2 ὥραν μ.μ.

Ἅμα τῇ εἰδήσει τῆς ἐμφανίσεως τοῦ «Σαΐδιὲ» ἡ Α. Π. ὁ Πρωτοσύγκελλος, ἡ Ἐφορεία καὶ Δημογεροντία ὡς καὶ ὁ διερμηνεὺς τῆς διοικήσεως ἐκ μέρους τῆς Α. Ε. τοῦ Διοικητοῦ διὰ τῆς «Σοφίας» τοῦ κ. Μελανδινοῦ, ὁ Δήμαρχος μετὰ τῶν Δημοτικῶν Συμβούλων δι' ἰδιαιτέρας λέμβου, ὁ κλῆρος τῆς πόλεώς μας καὶ τῶν περιχώρων, οἱ διδάσκαλοι καὶ πλεῖστοι ἄλλοι ἔγκριτοι πολῖται δι' ἄλλων λέμβων ἐξῆλθον πάντες εἰς προϋπάντησιν τοῦ διακεκριμένου ἱεράρχου.

Οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν ἀνήγγειλαν τὸ χαρμόσυνον γεγονὸς καὶ ἡ προκυμαία ὡς καὶ οἱ ἐξώσται καὶ τὰ παράθυρα τῶν ἐπ' αὐτῆς κτιρίων εἶχον κατακλυσθῆ κόσμου ἀναμένοντος τὸν πνευματικόν του πατέρα.

Ἀλλ' ἐνῷ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἀνεμένετο νὰ προβάλῃ τὸ «Σαΐδιὲ», αἱ λέμβοι ἤρχισαν ἀίφνης νὰ ἐπιστρέφωσιν, ἐγνώσθη δὲ μετ' ὀλίγον ὅτι τὸ «Σαΐδιὲ» οὔτε εἶχε κἂν φανῆ ἀκόμη εἰς τὸν ὁρίζοντα. Ὁ κόσμος διελύθη καὶ οἱ κώδωνες ἐπαυσαν κρουόμενοι.

Τὸ «Σαΐδιὲ» ἐν τούτοις οὔτε τὴν 7ην ὥραν ὡς ὑπελογίζετο οὔτε ὀλίγον ἀρκετὸν κατέπλευσαν ἀλλὰ μόλις περὶ τὴν 11.

Ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου ἐπέπεσαν καὶ πάλιν διὰ τῆς «Σοφίας» νὰ ὑποδεχθῶσι τὴν Α. Σεβασμιότητα ὁ Πρωτοσύγκελλος, πολλοὶ Ἐφοροι καὶ οἱ Δημογέροντες.

Οὐδεὶς παρέμενε πλέον οὐδὲ ἠδύνατο νὰ φαντασθῆ ὅτι τοιαύτην ὥραν θὰ ἐγίνετο ὑποδοχὴ ἐγκάρδιος, ὁπωσδήποτε ἑρμηνεύουσα τὴν ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν τῶν πολιτῶν πρὸς τὸν σεπτὸν ποιμενάρχην.

Καὶ ὅμως. Ὡς ἤρχισαν κρουόμενοι καὶ πάλιν οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν, χιλιάδες κόσμου κατέκλυσαν τὴν προκυμαίαν.

Ὁ πρὸ τοῦ σταθμοῦ τῶν Διεθνῶν χῶρος εἶχεν κυριολεκτικῶς ὑπερπληρωθῆ.

Ὅταν δὲ ἡ Α. Σ. ἐξῆλθε ἐπὶ τῆς προκυμαίας, τὸ πλῆθος ἐξεράγη εἰς ζητωκραυγὰς καὶ συνοδεῦσαν τὴν Α. Σ. μέχρι τῆς Ι. Μητροπόλεως δὲν ἔπαυσε χειροκροτοῦν καὶ ζητωκραυγάζον.

Ἡ Α. Σεβασμιότης ἐν τῇ Ι. Μητροπόλει μετὰ πολλῆς συγκινήσεως ηὐχαρίστησε τὸν λαὸν διὰ τὴν ἐνθερμον ὑποδοχήν, ἣς ἔτυχεν ἐν μεσονυκτίοις μάλιστα ὥραις, ὡμίλησε δὲ λίαν καταλλήλως καὶ ἀναλόγως τῶν περιστάσεων διὰ πολιτικῶν καὶ πατριωτικῶν συστάσεων καὶ παραινέσεων.

Ἐπήγασε διὰ πολλῶν ἐν ἀρχηγῶν τοῦ ἐν τῇ νήσῳ μας στρατοῦ Κιαζὶμ βέγ καὶ τὴν Α. Ἐξ. τὸν Διοικητὴν ἐπιτελοῦντας ἀμφοτέρους τὰ ἑαυτῶν καθήκοντα λίαν εὐσυνειδήτως καὶ μετὰ πολλῆς συνέσεως.

Ἐξῆρε τὸν ἐγχώριον τύπον ὁ ὁποῖος μὲ πολλὴν φρόνησιν καὶ δεξιότητα πολιτεύεται ὑπηρετῶν καὶ τιμῶν τὴν πατρίδα. Ἐν τέλει δὲ συνέστησεν εἰς τὸν λαὸν ἀγάπην καὶ ὁμόνοιαν ἡ ὁποία πάντοτε μὲν ἀλλ' εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις εἴπερ ποτὲ ἐπιβάλλεται.

ΔΙΚΗ "ΛΕΣΒΟΥ,,

Ὡς γνωστὸν ἡ «Λέσβος» ἐδημοσίευσε πρό τινος μίαν συνέντευξιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν Μαχμοὺτ Σεφκὲτ πασᾶ μετὰ τοῦ ἐν Κων)πόλει πρεσβευτοῦ τῆς Ἀγγλίας σὰρ Λόουθερ.

Διὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτὴν ἐδόθη μήνυσις ἐναντίον τοῦ ὑπευθύνου διευθυντοῦ τῆς «Λέσβου» καὶ τὸ Σάββατον ἐδικάσθη ἐν τῷ Ποινικῷ Δικαστηρίῳ ἡ ὑπόθεσις. Ὁ Διευθυντὴς τῆς «Λέσβου» ἔκαμε τὴν ἔνστασιν ὅτι ἡμεῖς δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γνωρίζωμεν τὴν ἐν λόγῳ συνέντευξιν οὐδὲ νὰ τὴν πλάσωμεν κατὰ φαντασίαν ἀλλὰ τὴν ἀνεδημοσιεύσαμεν ἐκ Σμυρναϊκοῦ φύλλου, τὸ ὁποῖον τὴν ἀνεδημοσίευσε καὶ αὐτὸ ἐκ τουρκικοῦ ἐκδιδομένου ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἐζήτησε δὲ προθεσμίαν ὅπως προσαγάγῃ τὰ ἐν λόγῳ φύλλα καὶ μετὰ τοῦτο δικασθῆ ἡ ὑπόθεσις.

Τὸ Δικαστήριον δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὴν ἔνστασιν καὶ κατεδίκασεν τὸν ὑπεύθυνον Διευθυντὴν εἰς ἰδίαν πρόστιμον.

Τὴν ἀπόφασιν θὰ ἐφεσιβάλωμεν πρὸ τοῦ ἀρμοδίου ἐφετείου, πρὸ τοῦ ὁποίου θὰ ἀναπτύξωμεν τὰ δίκαια ἡμῶν καὶ τὸ ὁποῖον δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θὰ ἀναγνωρίσῃ αὐτό.

ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

Χθὲς ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγ. Θεράποντος καὶ τῇ ἐπετείῳ τῶν Φιλανθρ. Καταστημάτων τῆς πόλεώς μας, ἐτελέσθη μεγαλοπρεπὴς Λειτουργεία ἐν τῷ Ι. Ναῷ τοῦ Ἁγ. Θεράποντος καὶ μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν ἀοιδίμων εὐεργετῶν καὶ δωρητῶν· ἐν τῷ Ναῷ ὡμίλησεν ὁ ἀρχ. τῆς Ι. Μητρ. καὶ Καθηγητὴς τῶν Ἱερῶν Κ. Κύριλλος μὲ τὴν χαρακτηρίζουσαν αὐτὸν σαφήνειαν.

Μετὰ δὲ τὸ τέλος τῆς Λειτουργίας ἐγίνετο ἡ λογοδοσία εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Γυμνασίου, ἔνθα ὁ ἐκ τῶν ἐφόρων κ. Β. Κατσάνης ἀνέγνωσε τὸν ἀπολογισμὸν τῆς χρήσεως τοῦ λήξαντος ἔτους, καθ' ἣν τὰ οἰκονομικὰ τῶν Ι. Καθιδρυμάτων μας παρουσιάζουσι ἀρκετὸν πλεόνασμα. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους ὁ ὁμιλητὴς ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Ἐφορεία καταθέτει τὴν ἀρχὴν ληξάσης τῆς διετοῦς ὑπηρεσίας αὐτῆς, καὶ ηὐχήθη ὅπως ἡ μέλλουσα Ἐφορεία φανῇ ἱκανωτέρα καὶ δραστηριωτέρα ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἀγαπητῆς ἡμῶν πατρίδος.

Παρετηρήθη ὅμως ὅτι πολὺ ὀλίγοι προσῆλθον εἰς τὴν λογοδοσίαν· ποῦ ἄλλοῦ νὰ ἀποδώσωμεν τοῦτο, εἰ μὴ εἰς τὴν ἀσύγγνωστον ἀμέλειαν καὶ ἀδιαφορίαν ἥτις παρατηρεῖται προκειμένου περὶ τῶν κοινοτικῶν μας;

ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ

Δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἀπεκτήσαμεν ἕνα μοναδικὸν κέντρον ἀναψυχῆς κατ' τὴν θερμὴν ἐποχήν, τὸ Ἠλεκτρικὸ τῶν Θερμῶν Κουρτζῆ. Καὶ τὸ εὐχάριστον εἶναι ὅτι εὑρίσκεται τοῦτο τόσον πλησίον τῆς πόλεώς μας καὶ ἡ εἰς αὐτὸ μετάβασις στοιχίζει τόσον ἐλάχιστα. Ἄπειρος κόσμος ἔσπευσε χθὲς εἰς αὐτὸ καὶ ἀνέπνευσε τὸν καθαρὸν θαλάσσιον ἀέρα καὶ ἀπήλαυσε τῆς μαγευτικῆς θέας τῆς θαλάσσης καὶ τῶν ἀπέναντι γραφικῶν ἀκτῶν καὶ ἐνωτίσθη τῶν μελῳδικῶν ἤχων τῆς ἄριστα κατηρτισμένης ἐκ τῶν καλλιτέρων μουσικῶν Μυτιληναίκης μανδολινάτας καὶ ἀπεκόμισεν ἐν ταὐτῷ τὰς ἀρίστας ἐντυπώσεις περὶ τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν ποτῶν τοῦ κέντρου.

ΠΥΡΚΑΓΑ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΜΑΚΑΡΟΝΙΑΝ

Ἐν τῇ πεδιάδι τοῦ παρὰ τὴν Μακαρονίαν διαμερίσματος Σαλαχλὰρ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐξέρραγη πυρκαϊὰ καταστρέψασα περὶ τὰ 100 στρέμματα κριθῆς.

Θὰ ἐλάμβανε δὲ τὸ πῦρ μεγάλας διαστάσεις καὶ θὰ κατέκαιε τὰ σπαρτὰ ὅλης τῆς πεδιάδος, ἂν μὴ ἔσπευδον ἐπὶ τόπου παραλαβόντες ὅλους τοὺς ἐργάτας τῶν κτημάτων αὐτῶν, ἀνερχομένους εἰς 250, οἱ γνωστοὶ συμπαθεῖς μεγαλογαιοκτήμονες υἱοὶ Α. Ἡλιοπούλου.

Καὶ οὕτω ἀπεσοβήθη μέγα κακὸν τὸ ὁποῖον θὰ ἐστοίχιζεν ἀνυπολόγιστα εἰς τοὺς γεωργούς.

ΑΔΡΑΜΥΤΤΙΝΑ ΝΕΑ

(Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)

Ἄθλοι καπνοφυλάκων.

Προχθὲς στρατιώτης τις ἔλαβε παρ' ἑνὸς φίλου του ἕτοιμα σιγάρα ὅπως τὰ πωλήσῃ μυστικῶς. Κατὰ τύχην προσέφερεν ἐν εἷς ἄνθρωπον τοῦ Μονοπωλείου ὅστις ἀμέσως τὸν κατήγγειλεν εἰς τὴν διεύθυνσιν. Ἡ διεύθυνσις διέταξε τοὺς καπνοφύλακας ὅπως κατάσχωσι τὸν καπνόν. Τὴν ἐπαύριον τὸ ἑσπέρας περὶ τὴν 11 ὥραν εὐρωπαϊστὶ ἐκρύβησαν οἱ καπνοφύλακες πλησίον τῆς Μεγάλης Ταβέρνας, δηλ. εἰς τὸ κεντρικώτερον μέρος τῆς πόλεως μας, συνέλαβον δὲ τὸν στρατιώτην (ἐννοεῖται χριστιανόν) διερχόμενον ἐκεῖθεν, καὶ ἐπειδὴ δὲν εὗρον ἐπ' αὐτοῦ καπνόν, τὸν ἐκτύπησαν ἀνηλεῶς διὰ μαχαίρας καὶ διὰ μάστιγος. Ἀφοῦ δὲ τὸν ἀφῆκαν ἡμιθανῆ ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ στρατιώτου καὶ ἔκρουσαν ἐπανειλημμένως τὴν θύραν μεθ' ὃ ἀνεχώρησαν δρομαῖως.

Εἰς τοιαύτας αὐθαιρέτους καὶ κακοῦργους πράξεις προβαίνουν οἱ ἄνθρωποι τοῦ Μονοπωλείου.

Ἡ Κυβέρνησις θὰ ὀλιγωρήσῃ ἀρά γε διὰ τὴν σοβαρὰν αὐτὴν ὑπόθεσιν;

Τραγικὸς φόνος

Πρό τινων ἡμερῶν τραγικὸς φόνος ἔλαβε χώραν μεταξὺ Ἀδραμυττίου καὶ Τσικριτσῆ. Δύο Ὀθωμανοί, ὁ εἷς νυκτοφύλαξ, ὁ δὲ ἕτερος γεωργός, ἔχοντες ἔριδας παλαιὰς συνηντήθησαν καθ' ὁδόν. Ὁ νυκτοφύλαξ ἐπήκασε τὸν γεωργὸν ὡς φίλος νὰ τοῦ προσφέρῃ σιγάρον. Ὁ γεωργὸς εὐχαρίστως τὸ ἐδέχθη ἀνεκοίνωσε δὲ εἰς αὐτὸν ὅτι μετέβαινεν εἰς τὸ χωρίον του. Ὁ νυκτοφύλαξ προσεφέρθη νὰ τὸν συνοδεύσῃ ὡς ἔχων ἐργασίαν ἐκεῖ, τὸν παρεκάλεσε δὲ νὰ τὸν ἀναμείνῃ διὰ νὰ μεταβῇ καὶ φάγῃ ὀλίγον, πράγματι ὅμως διὰ νὰ ὀπλισθῇ. Ὅπερ καὶ ἐγένετο.

Ὁ νυκτοφύλαξ καθ' ὁδὸν ὀπισθοχωρήσας ὀλίγα βήματα ἐπυροβόλησε τρὶς κατὰ τοῦ γεωργοῦ καὶ τὸν ἐπλήγωσε θανασίμως. Κατόπιν ἐξήγαγε μάχαιραν καὶ ἀφοῦ ἔκοψε τὰς χεῖρας του καὶ κατέθραυσε τὴν κεφαλήν του ἀνεχώρησε δρομαῖος. Ὁ δράστης ἀνεζητήθη.

Ἐμφάνισις ληστρικῆς συμμορίας

Ὁ διοικητὴς Βουρχανιὲ τηλεγραφικῶς ἀνήγγειλεν εἰς τὴν ἐνταῦθα διοίκησιν ὅτι ἐνωμελὴς συμμορία ληστῶν ἐνεφανίσθη εἰς τὰ περὶ τοῦ Κεμερίου καὶ Γκιουμετσίου καὶ ἐζήτει ἐσπευσμένως ἐπικουρίαν. Ὁ διοικητὴς μας ἀπέστειλεν ἀμέσως στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα τὸ ὁποῖον ἐνωθὲν μετὰ τῶν χωροφυλάκων Κεμερίου ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ κατὰ πάντα ἀξιεπαίνου διοικητοῦ Κεμερίου κατεδίωξε τοὺς λῃστὰς καὶ συνέλαβεν ἕνα ἐξ αὐτῶν τὸν ὁποῖον ὡδήγησαν εἰς τὰς φυλακὰς Κεμερίου.

Μεταφορὰ βαρυποινιτῶν

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν μετεφέρθησαν ἐκ Μυτιλήνης ὅλοι οἱ βαρυποινῖται δι' ἱστιοφόρων ἐνταῦθα καὶ ἐνταῦθεν ἀπεστάλησαν εἰς Βαλικεσσέριον διὰ κάρρων.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Καθήκον θεωρῶ ὅπως καὶ δημοσίᾳ διὰ τῆς φίλης ἐφημερίδος «Λέσβου» ἐκφράσω ἀπείρους εὐχαριστίας εἰς τὸν ἐν Μυτιλήνῃ διαμένοντα ἰατροχειροῦργον κ. Εὐστρ. Δούκαρον ἀναλαβόντα καὶ μετ' ἐπιτυχίας περατώσαντα ἐπὶ τῆς ἀδελφῆς μου ἐγχείρισιν οὐχὶ εὔκολον.

Μετ' εὐχαριστειῶν

Κυδωνιαὶ *Νικ. Μπαλάκη.*

ΔΗΛΩΣΙΣ

Παρακαλεῖται ὁ γνωρίζων τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. *Πλάτωνος Παπάζογλου* (Papson) *τέως Ἀγγλ. διδασκάλου παρ' ἡμῖν, ὅπως δηλώσῃ αὐτὴν εἰς τὰ γραφεῖά μας διότι πρόκειται περὶ σοβαρᾶς ὑποθέσεως.*

Η ΕΛΛΑΣ ΕΙΝΕ ΠΤΩΧΗ

Κυπριακὸν φύλλον γράφει ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον τὰ κατωτέρω τὰ ὁποῖα ἀναδημοσιεύομεν:

Ἰδοὺ ἓν ἐπιχείρημα ὅπερ συχνὰ προβάλλουσιν οἱ ἄρχοντες ἡμῶν κατ' ἰδίαν πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἀντιπροσώπους ἢ ἄγγλοι κυβερνῆται, ὑπάλληλοι πρὸς τοὺς Ἕλληνας προεστῶτας περιοδεύοντες ἀνὰ τὰ χωρία, ἵνα πείσωσι τὸν Κυπριακὸν λαὸν ὅτι οὗτος ἔχει ἄδικον προτιμῶν τὴν πτωχὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν πολλαπλῆν φορολογίαν αὐτῆς ἀπὸ τὴν μυριόπλουτον καὶ κοσμοκράτειραν Ἀγγλίαν.

Πιστεύομεν πρὸς τιμὴν αὐτῶν ὅτι τοιαῦτα προβάλλοντες ἐπιχειρήματα κατὰ τῶν ἐθνικῶν πόθων τῶν Κυπρίων οἱ ἄγγλοι ὑπάλληλοι προσποιοῦνται μᾶλλον καὶ ὑποκρίνονται ἢ σπουδάζοντες πιστεύουσιν ὅτι τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη ρυθμίζονται πρὸς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς οἰκείας πατρίδος καὶ φυλῆς.

Ἐὰν ὁπό τινος μεγάλης καὶ ἀνεπανορθώτου συμφορᾶς πληγεῖσα ἡ Ἀγγλία περιήρχετο εἰς μεγάλην ἀδυναμίαν καὶ ἀπορίαν, μὴ δυναμένη πλεὸν νὰ παρέχῃ μισθοὺς παχυτέρους ἀναλώμασι ξένων ὑπηκόων, οἱ ἄγγλοι οὗτοι θὰ ἐπροτίμων ἀράγε τὴν γερμανικὴν ἢ ἄλλην οἱονδήποτε κυριαρχίαν γαυριῶσαν καὶ καυχωμένην ἐπὶ πλούτῳ βαθεῖ, ὃν συνάγει διὰ φορολογίας καὶ ἀδικίας ἀφορήτου παρὰ τῶν ἀλλογενῶν ὑπηκόων;

Θὰ ἠρνοῦντο τὴν Ἀγγλίαν καὶ ὡς κοσμοπολῖται ἀπάτριδες θὰ προσεκολλῶντο ἀδιστάκτως εἰς πᾶσαν χώραν ὅπου θὰ εὕρισκον παχὺν μισθὸν καὶ εὐμέρειαν ὑλικήν; Ἀδυνατοῦμεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἡ ἀγγλοσαξωνικὴ φυλὴ ἐξεφυλίσθη καὶ διεφθάρη τοσοῦτον, ἐνῷ τοὐναντίον ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῆς ἐπιδείκνυται μεγάλην ἔτι ῥώμην καὶ ἀκμὴν φυλετικήν.

Οἱ ὑπηρέται τῶν μεγαλοπρεπεστάτων ἀνακτόρων καὶ τῶν πολυτελεστάτων μεγάρων εἶνε εὐτυχεῖς καὶ ἀναπνέουσιν ἐλευθέρως καθ' ἃς στιγμὰς μακρὰν τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν παραδίδονται εἰς τὰς ὀψηλὰς καὶ ὡραίας τέρψεις ἃς αἰσθάνονται ἐπιρροκόμενοι ὑπὸ τὴν στέγην τοῦ πενιχροῦ οἴκου αὐτῶν καὶ ἐν μέσῳ φιλοστόργου συζύγου καὶ τέκνων.

Πρέπει οἱ ἄγγλοι οὗτοι ν' ἀγνοῶσι παντελῶς τὴν ἱστορίαν, ὥστε νὰ μὴ ἀναλογίζωνται ὅτι ὁ λαὸς ὃν σήμερον κυβερνῶσιν ἐνταῦθα ἀνήκει εἰς φυλὴν προνομιοῦχον, ἥτις πρώτη ἐδημιούργησε πατρίδα ἐλευθέραν καὶ ἐδίδαξε τὴν ἀνθρωπότητα τῆς πατρίδος τὴν ἔννοιαν καὶ τῆς ἐλευθερίας τὰ ἀγαθά. Ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ ὑπὲρ τῆς ἐλευθέρας πατρίδος ἠγωνίσθη τοὺς λαμπροτέρους ἀγῶνας καὶ ταύτην ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἀγαθὸν ἠγάπησεν ἐν τῷ κόσμῳ πιστεύουσα, ὅτι οὐδὲν ὑπάρχει ἀγαθὸν ἄνευ ἐλευθέρας πατρίδος, καὶ τοῦτο βεβαίως πρέπει καὶ ὀφείλει νὰ γινώσκῃ πᾶς πεπολιτισμένος λαός.

Τὴν δουλείαν οἱ Ἕλληνες ἐθεώρησαν πάντοτε ὡς τὴν μεγίστην συμφορὰν, ἐνῷ ἄλλοι περὶ αὐτοὺς λαοὶ ὑπέμειναν ἀγογγύστως αὐτὴν καὶ ὑπέλαβον ὡς φυσικὸν δικαίωμα τοῦ ἰσχυροτέρου ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων, ἐνῷ οἱ Ἕλληνες μόνοι καὶ πρῶτοι ἐκ τῶν ἀρχαίων λαῶν ἐγεύθησαν τῶν ζωογόνων καρπῶν τῆς ἐλευθερίας.

Ὁ ἀκατανίκητος οὗτος ἔρως τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς πρὸς τὴν ἐλευθερίαν κατὰ τοὺς μακροὺς αἰῶνας τῆς δουλείας αὐτῆς οὐ μόνον δὲν ἐπεσβέσθη ἀλλὰ καὶ ἐπερρώσθη καὶ ἐξεκάη ἔτι μᾶλλον ἐξωθῶν συχνὰ τοὺς δούλους Ἕλληνας εἰς ἀνίσους ὅλως καὶ ἀπεγνωμένας ἐπαναστάσεις. Οὐδ' ἦτο δυνατὸν ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ ν' ἀποβάλῃ νὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη ἀφομοιουμένη πρὸς τοὺς κυριάρχας αὐτῆς, διότι οὗτοι ὑπῆρξαν πάντοτε ἠθικῶς καὶ πνευματικῶς ὑποδεέστεροι τῶν ὑπηκόων καὶ δούλων αὐτῶν Ἑλλήνων. Οὗτοι οἱ Ρωμαῖοι, ὡς γνωστὸν, κοσμοκράται γενόμενοι, δὲν διέφυγον τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν ἐπικυριαρχίαν τῶν ὑπηκόων αὐτῶν ἑλλήνων.

Ἐπὶ τῆς νήσου ταύτης ἐκυριάρχησαν ἐπὶ αἰῶνας οἱ φράγκοι καὶ μετ' αὐτοὺς οἱ ἐνετοί, ἀλλὰ παρῆλθον ἀνεπιστρεπτεὶ καὶ ὡς μόνα ἴχνη τῆς πάλαι κυριαρχίας αὐτῶν κατέλιπον μόνον ἐρείπια μεγαλοπρεπῆ.

Ἐκτιμῶμεν τὴν ἀγγλοσαξωνικὴν φυλὴν καὶ ἀναγνωρίζομεν τὰς μεγάλας ἐθνικὰς ἀρετὰς αὐτῆς, προσοικειωθείσης μάλιστα μέγα μέρος τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ βίου καὶ τῆς διαίτης· ἀδυνατοῦμεν ὅμως νὰ παραδεχθῶμεν οἱανδήποτε πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν ὑπεροχὴν ἐπὶ τῆς ἡμετέρας φυλῆς καὶ ἑπομένως θεωροῦμεν ἀδύνατον τὴν ἀφομοίωσιν τῶν ἑλλήνων ὑπηκόων πρὸς τοὺς ἄγγλους κυρίους αὐτῶν, πλὴν τινων ἐκφύλων καὶ σεσηπότων μελῶν αὐτῆς, ἅτινα τυγχάνουσιν ἄχρηστα ὅπου ἂν διατελῶσι διοῦντα.

Ἂν ἦτο ἄλλοτε, δὲν εἶνε πλέον καὶ σήμερον ἀληθὲς ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶνε πτωχή, ὅπου ἡ πληθώρα τοῦ χρυσίου εἶνε τοσαύτη ὥστε τὰ χαρτονομίσματα τοῦ Κράτους ἢ τῶν Τραπεζῶν νὰ προτιμῶνται τοῦ χρυσοῦ. Ἡ πίστις δὲ τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους εἶνε τοσαύτη ὥστε τὸ πλεῖστον μὲν τοῦ πραγματοποιηθέντος δανείου διατηρεῖ τοῦτο ἐν Τραπέζαις ἐντόκως, αἱ εὐρωπαϊκαὶ δὲ χρηματιστικαὶ ἀγοραὶ εἶνε πάντοτε πρόθυμοι πρὸς παροχὴν οἱουδήποτε δανείου πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἤρξατο ἀπὸ τῆς σακχάρεως ἡ βαθμιαία ἐλάττωσις τῶν φόρων ἐπὶ τῶν εἰδῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης.

Τὸ Πανελλήνιον δὲν ἀγνοεῖ τὰς πρώτας καὶ κυριώδεις αἰτίας ὅλων τῶν περιπετειῶν καὶ δοκιμασιῶν τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος, καὶ διὰ τοῦτο καὶ θαυμάζει καὶ ὑπερηφανεύεται ὅτι ἡ μήτηρ Ἑλλὰς τὰ πάντα θυσιάζουσα ὑπὲρ τοῦ δούλου Ἑλληνισμοῦ καὶ τὰς βαρυτάτας πρὸς τὸ Πανελλήνιον ὑποχρεώσεις ἠδυνήθη καὶ τὰς δοκιμασίας καὶ τὰς συμφορὰς ν' ἀντιμετωπίσῃ θαρραλέως καὶ σήμερον ἐν μέσῳ ἀκμῆς οἰκονομικῆς καὶ πολιτικῆς ἀνορθώσεως νὰ παρασκευάζεται συντόνως πρὸς ὑπεράσπισιν καὶ προστασίαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ πρὸς διεκδίκησιν τῶν ἀπαραγράπτων δικαίων αὐτοῦ.

Ἡ πτωχεία τῆς μητρὸς Ἑλλάδος εἶνε μοριάκις προτιμωτέρα καὶ τιμιωτέρα τοῦ πλούτου τῆς Μ. Βρεττανίας, διότι ἐκείνη μὲν ἐγένετο πτωχὴ θυσιάζουσα τὰ πάντα ὑπὲρ τῶν ταλαιπωρουμένων τέκνων αὐτῆς ἐνῷ ἡ Βρεττανία πλουτεῖ ἀφαιροῦσα μετὰ τοῦ ἄρτου καὶ τὸ αἷμα τῶν ἀλλοφύλων ὑπηκόων αὐτῆς.

Τί πρὸς τὴν Κύπρον ὁ ἀγγλικὸς πλοῦτος; Ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ ἀγγλικοῦ θησαυροφυλακίου διὰ τὸ 1911 παρουσιάζει περισσεύματα Στ. 6,000,000 ἐξ ὧν ἡ νῆσος ἡμῶν οὐδὲ φαρδίνιον δύναται νὰ προσδοκήσῃ. ἐνῷ ἡ Κύπριος βαρυθυμῶς ἀναλογίζεται ὅτι εἰς τὸ κολοσσιαῖον τοῦτο περίσσευμα περιελήφθησαν καὶ Στ. 42,000, ἃς ἡ βρεττανικὴ κατοχὴ δίκα ἀπέσπασε ἐκ τῆς πενομένης καὶ κακοδαιμονούσης Κύπρου.

Ὁ ἑλληνικὸς ἀπολογισμὸς τοῦ 1911 παρουσιάζει πιθανῶς περισσεύματα περὶ τὰ 10,000,000 δρχ. ἐκ τῶν ὁποίων ὁ Ἑλληνισμὸς θὰ ἔχῃ γενναίαν μερίδα ὑπὲρ τῆς παιδείας, αὐτοῦ· ἀλλὰ καὶ ὅταν ἐτήσια ἐλλείμματα ἐπεβάρυνον τὴν πτωχὴν Ἑλλάδα αἱ χρηγίαι πρὸς εὐγενεῖς καὶ ἱεροὺς σκοποὺς οὐδέποτε ἀπέλιπον τὸν δοῦλον Ἑλληνισμόν· ἡ δὲ Κύπρος εἰμὴ τι ἄλλο δύναται δωρεὰν νὰ ἐκπαιδεύῃ τὰ τέκνα αὐτῆς εἰς τὰ ἐπιδεικτήρια πάσης τάξεως ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ πατρίδι, ἐνῷ τὰ ἑλληνικὰ προξενεῖα πᾶσαν παρέχουσιν ἠθικὴν ὑποστήριξιν εἰς Κυπρίους Ἕλληνας ἐν τῇ ξένῃ.

Ὁ ἀγγλικὸς πλοῦτος εἶνε προϊὸν τῆς ἀφαιμάξεως καὶ τῆς πτωχείας τῶν ξένων ὑπηκόων, ἐνῷ ἡ πτωχεία τῆς Ἑλλάδος αἰτίαν ἔχει τὴν ἐθελοθυσίαν καὶ αὐταπάρνησιν ἠτρὸς πρὸς τὰ ταλαιπωρούμενα καὶ χειμαζόμενα τέκνα αὐτῆς. Ἡ πτωχεία τῆς Ἑλλάδος τρέφει καὶ ζωογονεῖ τὸ ἐθνικὸν δένδρον τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐνῷ ὁ ἀγγλικὸς πλοῦτος ἀπὸ τοῦ αἵματος ξένων λαῶν προερχόμενος κατὰ μέγα μέρος ὁμοιάζει πρὸς πρόξενον λιμοῦ λιμοῦ, ἐξ' ἧς δεδοῖσις οὐδὲν δύναται νὰ προσδοκῶσιν οἱ αἱμάλωτοι αὐτοῦ.

ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

— Πάλι ἐξεφύτρωσε εἰς τὸ μέσον τὸ ζήτημα τῆς ἰσορροπίας.

— Τί ἐλκυστικότητα πού δίδουν εἰς αὐτὴν τὴν λέξιν οἱ ἰσχυροὶ τῆς Γῆς!

— Ἡ Ἰταλία χάριν τῆς ἰσορροπίας ἐπεχείρησε τὴν προσάρτησιν τῆς Τριπόλεως.

— Καὶ ἔπραξε τοῦτο ὑπὸ τὴν ἀνοχὴν τῶν Δυνάμεων.

— Τώρα αἱ ἴδιαι Δυνάμεις δυσκολεύονται νὰ ἀναγνωρίσουν τὴν προσάρτησιν, πάλιν ἕνεκα τῆς ἰσορροπίας.

— Τί πρέπει νὰ

ΑΥΤΟΚΡ. ΒΑΣΙΛ. ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΙ

ΓΕΝΙΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ

ΤΕΡΓΕΣΤΗΣ

Ασφάλεια έναντίον κινδύνων πυρκαϊᾶς, Θαλάσσης, Ζωῆς καὶ κινδύνων πολέμου

ASSICURAZIONI GENERALI

Ἐγγυητικὰ κεφάλαια τῇ 31 Δεκεμβρίου 1909	Φρ.	385,171,228,60
ἤτοι Λίρας Ἀγγλίας		15,406,849,10
Ἀποζημιώσεις πληρωθεῖσαι παρὰ τῆς Ἑταιρίας τῷ 1909		40,477,894,10
Ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως αὐτῆς (1831)		1,026,212,815,10
Ἠσφαλισμένα ποσὰ ἐν ἰσχύϊ κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1909		
Κλάδος Ζωῆς	Φρ.	1,085,808,397,85
Κλάδος πυρκαϊᾶς κεφάλαια ἠσφαλισμένα κατὰ τὸ 1909	»	19,173,124,288,10
Κλάδος Θαλασσίων μεταφορῶν » » τὸ 1909	»	3,181,922,809,80

Ἡ ὑπέρμετρος ἐξάπλωσις τῶν ἐργασιῶν ἥτις τόσον ζωηρῶς καταφαίνεται ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀριθμῶν ἀποδεικνύει ὅτι ἡ Ἑταιρία διὰ τῆς εὐρείας αὐτῆς διοργανώσεως δύναται νὰ ἀνταποκριθῇ κάλλιστα εἰς τὰς ἐπιθυμίας καὶ εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ δημοσίου, προσφέρουσα ἀπόλυτον ἐγγύησιν συστήματα πρακτικῶν ἀσφαλειῶν, τελείων, καὶ νεωτέρων, ταχύτητα διὰ τὴν πληρωμὴν ζημιῶν ὡς καὶ τιμὰς μετρίας.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ἀπευθυντέον εἰς τὸν ἐν Μυτιλήνῃ πράκτορα:

Κον ΧΑΡ. Ε. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ 6—15

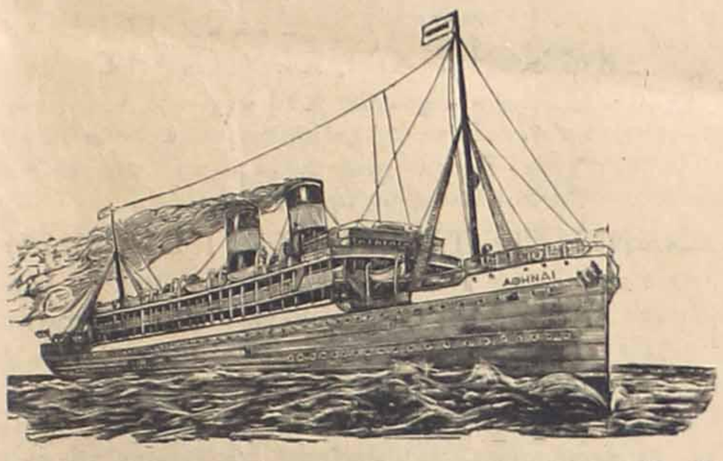

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝ. ΕΛΛ. ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

ΤΑ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΑ ΤΗΣ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ τόννων **16.000** **ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ 15.000**

Τὸ ἠλεκτροφώτιστον ὑπερωκεάνειον

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ

θὰ ἀναχωρήσῃ ἐκ Πειραιῶς κατ' εὐθεῖαν διὰ

ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ

Τὴν 28 Μαΐου ἡμέραν ΔΕΥΤΕΡΑΝ

Ὅσοι ἐταξείδευσαν μὲ τὰ ἀτμόπλοια τῆς Ἑταιρείας ταύτης ἐβεβαίωσαν καὶ βεβαιοῦσιν ἀκόμη ὅτι εἶναι τὰ μόνα κατάλληλα διὰ τοὺς Ἕλληνας μετανάστας τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Ἑλλάδος.

Διὰ τοῦτο ὅλοι οἱ μετανάσται οἱ ὁποῖοι εὑρίσκονται εἰς τὴν Ἀμερικὴν γράφουσιν ἐδῶ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ συγγενεῖς των νὰ ταξειδεύουν μόνον μὲ τὸ

"ΑΘΗΝΑΙ" καὶ "ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ"

Μόνοι ἀντιπρόσωποι διὰ τὴν νῆσον Μιτυλήνην καὶ τὰ ἀπέναντι τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἶναι οἱ κ. κ.

ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ & ΛΑΓΟΥΜΙΔΗΣ

Παραπλεύρως τοῦ Αὐστριακοῦ Ταχυδρομείου

Κόριοι Μετανάσται!! Προσέχετε καὶ ἀποφεύγετε μερικοὺς ἐπιτηδείους, οἱ ὁποῖοι σᾶς ἐξαπατῶσι λέγοντες ὅτι εἶναι Πράκτορες ἢ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑλληνικῆς Ὑπερωκεανείου Ἀτμοπλοΐας καὶ σᾶς ὑπόσχονται ὅτι θὰ σᾶς ἐπιβιβάσουν ἐπὶ τοῦ «ΑΘΗΝΑΙ» ἢ «ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ». Προσέχετε πολὺ διότι τὰ εἰσιτήρια ποὺ ἐκδίδουν αὐτοὶ οἱ κόριοι δὲν ἀναγνωρίζονται ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας μας, καὶ ὅταν φθάσετε εἰς Πειραιὰ ἀνακαλύπτετε τὴν ἀπάτην καὶ ἀναγκάζεσθε νὰ ἐπιβιβασθῆτε ἐπὶ ξένων ἀτμοπλοίων.

8—80

ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΙΚΩΝ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

Σ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

Διπλωματούχου, Μηχανουργοῦ, Ἠλεκτρολόγου

Ἐν Μιτυλήνῃ Ἐμπορικὴ Στοὰ Ἀρ. 5

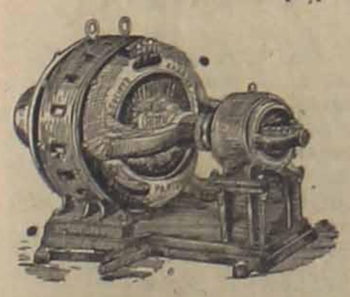

Ἐγκαταστάσεις:

Ἠλεκτρικαὶ καὶ Μηχανουργικαὶ
Ἠλεκτροφωτισμὸς πόλεων, ἐργοστασίων κ.τ.λ.
Βιομηχανικῶν ἐργοστασίων
Τηλεφωνικαὶ
Ἀτμομηχαναί, Ἀεριομηχαναί, Τρουμπίναι κ.τ.λ.

29—50

(Ὑπεύθυνος Ν. Α. ΤΑΧΤΑΖΗΣ)

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΝΤΑΙ

ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΙΧΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΓΡΑΦΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ ΜΕ ΥΛΙΚΑ ΑΡΙΣΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

ΕΓΧΩΡΙΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΝΤΑΙ:

ΚΑΤΑΣΤΙΧΑ

ΕΠΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ ΔΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑΣ, ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ Κ.Τ.Λ. ΜΕ ΥΛΙΚΑ ΑΡΙΣΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

ΑΝΤΙΓΡΑΦΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

ΜΕ ΧΑΡΤΗΝ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΕΞ **ΙΑΠΩΝΙΑΣ**

ΚΑΤΑΣΤΙΧΑ ΤΗΣ ΟΚΑΣ ΗΓΓΥΗΜΕΝΑ

Οἱ ἀγοραστὰ ἐκτὸς τοῦ ὅτι ὑποστηρίζουσι τὴν ἐγχώριον Βιομηχανίαν θὰ εὕρωσιν ἐργασίαν

— ΣΤΕΡΕΟΤΑΤΗΝ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΟΤΑΤΗΝ ΚΑΘ' ΟΛΑ —

ΟΙΚΟΓΕΝΙΑΚΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ «Η ΣΜΥΡΝΗ»

ΑΛΕΞ. & ΚΩΝΣΤ. ΤΑΧΤΑΖΗ

ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Οἱ διαμένοντες ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τούτῳ εὑρίσκουσιν ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην ἀνάπαυσιν.

Τὰ καθαρὰ δωμάτια, ὁ ἀὴρ των ὁ ἄφθονος ἥλιος εἶναι τὰ μόνα ἐχέγγυα ὑγιεινῆς διαμονῆς. Ἐὰν προσθέσωμεν τὴν προθυμοτάτην ὑπηρεσίαν καὶ περιποίησιν τότε δυνάμεθα νὰ συστήσωμεν τὸ ἄνω ξενοδοχεῖον ὡς τὸ μόνον κατάλληλον διὰ τοὺς ξένους ἐπισκέπτας.

Τιμαὶ συγκαταβατικαί.

ΝΕΟΝ ΦΩΣ

«ΚΟΜΗΤΗΣ»

Ἄνευ ὑορύβου,

ἀκίνδυνον καὶ οἰκονομικόν.

Ἐκτὸς τῶν οἰκιακῶν καφεσείων κλπ. καὶ δι' ἐξοχὰς δὲν ἐπηρεάζεται ἐκτιθέμενον οὔτε εἰς τὸν ἀέρα οὔτε εἰς τὴν βροχήν, μὲ δύναμιν φωτισμοῦ 500 κηρίων, ἀνώτερον ἀπὸ ὅλα τὰ μέχρι τοῦδε ἐφευρεθέντα τοιαῦτα.

Μεταχείρισις ἁπλουστάτη.

Μόνος ἀντιπρόσωπος:

ΑΠ. ΛΕΜΟΝΟΠΟΥΛΟΣ

παρὰ τὸ ἐπιπλοπωλεῖον τῶν κ.κ. Δ. Κόβαλλα καὶ Σίας.

ΒΑΡΕΚΙΝΑ! ΓΝΗΣΙΑ ΒΑΡΕΚΙΝΑ!

Τοῦ πεφημισμένου μεγάλου Ἐργοστασίου

ΠΑΤΡΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ Α. ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐφθασεν εἰς τὸ ἐμπορομεσιτικὸν κατάστημα τῶν κ. κ.

Ε. Χ'' ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ & ΓΡ. Π. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

εὑρισκόμενον ἐναντι Τελωνείου καὶ κάτωθεν τοῦ μεγάλου Ξενοδοχείου Ταχταζῆ καὶ πωλεῖται

εἰς τιμὰς μὴ ἐπιδεχομένας συναγωνισμόν.

Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι ἐν Μυτιλήνῃ καὶ τῇ ἐναντι Ἀνατολῇ

Ε. Χ'' Ἀναγνώστου καὶ Γρ. Π. Γρηγορίου.

CONAN DOYLE

82

ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ

ΤΟ ΔΙΑΔΗΜΑ ΤΟΥ ΣΤΕΜΜΑΤΟΣ

— Τότε εἶναι εὐτυχὴς σύμπτωσις αὐτή, διότι θὰ ἠμπορέσετε ἴσως νὰ μοῦ δώσετε πληροφορίας. Δὲν διαβάζω ποτὲ παρὰ τὰ δικαστικὰ χρονικὰ εἰς τὰς προσωπικὰς ἀνταποκρίσεις· αὐτὰ μοῦ εἶναι πάντοτε διδακτικά. Ἀλλ' ἀφοῦ ἐσεῖς εἶσθε ἐνήμερος εἰς τὴν ἔννοιαν ὅλων τῶν νέων, θὰ γνωρίζετε βέβαια τὴν ἱστορίαν τοῦ λόρδου Σαϊντ Σίμων καὶ τοῦ γάμου του;

— Ω, μάλιστα, τὴν παρηκολούθησα μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον.

— Λαμπρά. Ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ εἶναι ἀκριβῶς τοῦ Λόρδου Σαϊντ-Σίμων. Θὰ σᾶς τὴν ἀναγνώσω καὶ σεῖς εἰς ἀνταλλαγὴν θὰ μοῦ βρῆτε εἰς τὰς ἐφημερίδας αὐτὰς ὅ,τι σχετίζεται μὲ τὸ θέμα τοῦτο. Ἰδοὺ τί λέγει.

«Ἀλαπητὲ κύριε Σέρλοκ Χόλμς,

«Ὁ Λόρδος Μπάκβοτερ μὲ διαβεβαιώνει ὅτι ἠμπορῶ νὰ ἐμπιστευθῶ εἰς τὴν κρίσιν σας καὶ εἰς τὴν ἐχεμύθειάν σας. Ἀπεφάσισα λοιπὸν νὰ ἔλθω νὰ σᾶς ἐπισκεφθῶ καὶ νὰ σᾶς συμβουλευθῶ γιὰ γεγονὸς πολὺ λυπηρὸν ποὺ μοῦ συνέβη ἀπὸ τοῦ γάμου μου· ὁ κ. Λέστραδ τοῦ Σκώτλαντ Γύαρδ, ἀπασχολεῖται ἤδη διὰ τὴν ὑπόθεσιν, ἀλλὰ μὲ βεβαιώνει ὅτι δὲν βλέπει τίποτε τὸ ἀνάρμοστον εἰς τὴν συνεργασίαν σας, τὴν ὁποίαν κρίνει μάλιστα ὠφέλιμον.

Θὰ περάσω ἀπὸ τὴν κατοικίαν σας κατὰ τὰς τέσσαρας τὸ ἀπόγευμα, ἂν δὲ ἔχετε καμμίαν ἄλλην ἀπασχόλησιν αὐτὴν τὴν ὥραν, ἐλπίζω ὅτι θὰ θελήσετε νὰ τὴν ἀφήσετε, διότι ἔρχομαι νὰ σᾶς ἀνκοινώσω ὑπόθεσιν ὑψίστης σημασίας.

Μετ' ἐκτιμήσεως ὑμέτερος

Ρωβέρτος Σαϊντ-Σίμων»

— Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Γκρόσβενορ Μάνσιων, εἶναι γραμμένη μὲ πτερὸ χήνας, ὁ δὲ εὐγενὴς λόρδος ἔχει τὴν ἀπροσεξίαν νὰ κηλιδώσῃ μὲ κελάνι τὸ ἄκρον τοῦ μικροῦ δακτύλου τῆς δεξιᾶς χειρός, παρετήρησεν ὁ Χόλμς διπλώνων τὴν ἐπιστολήν.—Λέγει στὰς τέσσαρας. Τώρα εἶναι τρεῖς. Θὰ εἶναι ἑπομένως ἐδῶ μετὰ μίαν ὥραν. Ἔχω λοιπὸν ἀχριβῶς τὸν καιρόν, μὲ τὴν συνδρομήν σας, νὰ μπῶ εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς ὑποθέσεως. Ἀνοίξατε τὰς ἐφημερίδας αὐτὰς καὶ δείξατέ μου τὰ ἄρθρα μὲ τὴ σειρὰ τῆς χρονολογίας των, ἐνῷ ἐγὼ θὰ κοιτάζω τώρα ποιὸς εἶναι ὁ πελάτημας.

Ἔλαβεν ἕνα ἐρυθρὸν τόμο ἀπὸ τὴν ἑστίαν καὶ τὸν ἤνοιξε.

—Ἰδοὺ, εἶπε καθίζων καὶ κρατῶν ἀνοικτὸν τὸ βιβλίον ἐπὶ τῶν γονάτων:

«Ρωβέρτος Βάλσιγκαμ Δβερ Σαϊντ-Σίμων, δευτερότοκος υἱὸς τοῦ Δουκὸς τοῦ Βάλμοραλ...» Χμ! «Παρασημοφορηθεὶς κτλ. Γεννηθεὶς τὸ 1846.» Εἶνε σαράντα χρόνος ἐτῶν, ἡλικία ὥριμος γιὰ νὰ μνηστευθῇ. Ἦτο ὑπογραμματεὺς τῶν ἀποικιῶν κατὰ τὸ τελευταῖον ὑπουργεῖον· Ὁ δοὺξ, ὁ πατήρ του, ὑπουργεῖ λίγο διάστημα ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν. Κατάγονται κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν ἀπὸ τοὺς Πλανταγενέτους καὶ ἀπὸ τοὺς Τυδὸρ ἐκ μέρους τῶν γυναικῶν. Α! δὲν βλέπω τίποτε τὸ διδακτικὸν εἰς ὅλα αὐτά. Νομίζω ὅτι σὲ σᾶς θὰ προστρέξω Βότσων, γιὰ νὰ ἐπιτύχω σπουδαιοτέρας πληροφορίας.

— Εἶνε πολὺ εὔκολο, εἶπα, διότι τὰ γεγονότα εἶνε ὅλως πρόσφατα, καὶ μοῦ εἶχαν κάμει ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν. Δὲν σᾶς ἔκαμα λόγον γι' αὐτὰ, διότι εἴχατε ἀπασχοληθῇ εἰς τὴν ἔρευνάν σας στὴν ξυλαποθήκην καὶ ξεύρω ὅτι δὲν ἀγαπᾶτε νὰ σᾶς ἐνοχλοῦν εἰς τοιαύτας περιπτώσεις.

— Ω! θέλετε νὰ πῆτε γιὰ τὸ μικρὸν πρόβλημα τῆς ὁδοῦ Γκρόσβενορ; ἐκεῖνο διεφωτίσθη τώρα πλέον. Ἐμπρὸς πῆτέ μου ἐν συνόψει τὸ πόρισμά σας ἀπὸ τὰ ἄρθρα τῶν ἐφημερίδων.

— Ἰδοὺ ἡ πρώτη μνεία τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς· τὴν εὑρίσκω στὴν στήλην τοῦ «Ἑωθινοῦ Ταχυδρόμου». Ἡ εἴδησις ἐδημοσιεύθη πρό τινων ἑβδομάδων. Ἀγγέλλονται οἱ ἀρραβῶνες καὶ ὁ πρεσεχὴς γάμος τοῦ λόρδου Ρόμπερτ Σαϊντ Σίμων, δευτεροτόκου υἱοῦ τοῦ δουκὸς τοῦ Βάλμοραλ, μετὰ τῆς Μὶς Χάττυ Δόραν μονογενοῦς θυγατρὸς τοῦ Ἀλοϋζίου Δόραν, Προξένου τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου, Καλλιφορνίας, Ἡνωμένων Πολιτειῶν».

— Καθαρὰ καὶ σύντομα, παρετήρησεν ὁ Χόλμς, πλησιάζων εἰς τὸ πῦρ διὰ νὰ θερμάνῃ τὰς κνήμας.

Ἐνόμιζα ὅτι εἶχα δῇ λεπτομερέστερον εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ κοσμικὰ φύλλα τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος. Α! ἰδοὺ τα. Θὰ γίνῃ ἀνάγκη ἐντὸς ὀλίγου νὰ θέσωμεν εἰς ἐνέργειαν προστατευτικὸν σύστημα εἰς τὴν γαμήλιον ἀγοράν μας, διότι αἱ ἐνεστῶσαι ἀρχαὶ τῆς ἐλευθέρας συναλλαγῆς φαίνονται ἐπικίνδυνοι διὰ τας ἐθνικάς μας ὠφελείας. Ὁ εἷς κατόπιν τοῦ ἄλλου οἱ ἔνδοξοι οἶκοι τῆς Μ. Βρεττανίας συνδέονται μὲ τας ὡραίας ἐξαδέλφας μιας τῆς ἄλλης παραλίας τοῦ ἀτλαντικοῦ.

«Ὁ κατάλογος τῶν ἀποκομιζομένων ἄθλων ἀπὸ τὰς θελκτικὰς αὐτὰς πορθητρίας ηὐξήθη κατὰ ἕνα ἀκόμη τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα. Ὁ λόρδος Σαϊντ-Σίμων, ὅστις ἐπὶ εἴκοσι ἔτη εἶχε κηρυχθῇ ἀποστάτης τοῦ γάμου, μᾶς ἀναγγέλλει ἐπισήμως τοὺς ἀρραβῶνάς του μετὰ τῆς Μὶς Χάττε Γόραν τῆς χαριτοβρύτου θυγατρὸς ἑνὸς καλιφορνίου ἑκατομμυριούχου. Ἡ Μὶς Δόραν τῆς ὁποίας τὸ χαρίεν ἀνάστημα καὶ τὰ θελκτικὰ χαρακτηριστικὰ εἶχον ζωηρῶς ἐπισύρει τὴν προσοχὴν κατὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Βέστμπουργ Χόουζ, εἶναι μοναχοκόρη καὶ λέγουσιν ὅτι ἡ προῖξ της θὰ ἀντιπροσωπευθῇ ὑπὸ δεκ ἴδος ἀριθμητικῶν στοιχείων μὲ ἐλπίδας εἰς τὸ μέλλον.

«Εἶναι πασίγνωστον ὅτι ὁ δοὺξ τοῦ Βάλμοραλ, περιῆλθεν εἰς τὴν ἀνάγκην πρό τινων ἐτῶν νὰ πωλήσῃ τὰς εἰκόνας του, ἐπειδὴ δὲ ὁ λόρδος Σαϊντ Σίμων δὲν ἔχει ἄλλας γαίας εἰμὴ μόνον μίαν ὀλίγον σημαντικὴν εἰς τὸ Βίρσμουρ, εἶναι πρόδηλον ὅτι ἡ ἐκ Καλλιφορνίας κληρονόμος δὲν εἶναι μονάχη ποὺ ὠφελήθη ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἕνωσιν, ἥτις, πρᾶγμα εὔκολον εἰς τὰς ἡμέρας μας θὰ μετασχηματίσῃ μίαν δημοκρατίαν εἰς μίαν μεγάλην κυρίαν τῆς Ἀγγλίας.»

— Τίποτε ἄλλο; ἠρώτησεν ὁ Χόλμς χασμώμενος.

(Ἀκολουθεῖ)